

8138 געזעח חקירה למלחמת יום הכיפורים

ישיבה קטיד * 12.8.74

(בוקר)

אלוף שמואל גונן (המסך)

אני מבקש אישור לנושא של ריכוז הכוח; לעזור לי במסמכים, סגן אלוף יצחק קוטיק, קצין

אלוף ש. גונן:

האפשרות.

אני ביקשתי לדעת את הפקודה שאלוף המיקוד נתן בשביל הכוחות שצריכים לזוז. אבל אולי יש

לסקוב:

לו החשובה.

טוב.

תיו"ר ש. אגרום:

תודה רבה.

אלוף ש. גונן:

הקדוח כאן סודי ורתיון סודי וצריך לשמור עליו.

תיו"ר ש. אגרום:

אני מבקש להתחיל בשאלה של ריכוז הכוח בגלל סגן אלוף קוטיק ואחר-כך נוכל לשחרר אותו.

אלוף ש. גונן:

שאלה היחה: מה הפקודה שניהנח; לפי איזה סדר לחזיו את הכוחות.

לסקוב:

ועדה חקירה למלחמת יום הכיפורים 8140

ישיבה קט"ד - 12.8.74

בוקר

אלוף ש. גונן

הפקודה ניהנה בשני צנורות. בצנורות המטה

אלוף ש. גונן:

ובצנורות הפיקוד. בזה אחיל. הפקודה

היחה "סלע", פריסת סלע.

הכוחות היו צריכים לזוז משמתי הערכות.

לפקוד:

מה הפקודה שניהנה להם? איך לזוז?

מה הפקודה שהם קיבלו לזוז; פקודה מינהלית; פקודה מבצעת?

לפי איזה סדר? פקודה מינהלית, מה החוכן שלה?

קבלו פקודה מהמטה. החוכן שלה לא

ש. גונן:

הכל מופיע בכתב, היחה גם בעל-פה.

קודם בעל-פה. דבר ראשון; עריפות א' הפיקים, זאת אומרת האלופים

והמפקדות המצומצמות שלהם. מנקים - כל מנק שמוכן שיצא.

לאטלריה היחה עריפות בסובילים. סובילי המנקים הוקשו בעיקר

לארטילריה. ולחטיבה מנקים אחת 217 של ברן כיון שהיא היחה

מוכנה הראשונה, לפי הדיווח שלו. כל יתר המנקים בשרשראות.

הוקשו צירי-ל. הציר הצפוני ל-162, מש לבון דרך אל-עריש נחל ים;

והציר הכחול ל.... לרפידים לאוגדה 148 של אריק. ניהנה פקודה

להוציא בצמוד למנקים דרגים תחמושת ודלק שילוו את המנקים בדרך

בדרך בכדי שלא יגיעו ריסיים ולא ייחקעו בציר. 217; הציר הצפוני

היחה צריכה בנחל ים לרדת מהסובילים ושם יש מקום שהסובילים

מסחובבים. היחה צריכה לרדת מהטריילרים מהסובילים בנחל ים.

לפי הפקודה אפשר היה לתת לסובילים להסתובב. שם היחה מקום

שאפשר היה להסתובב. הסובילים הם מכוניות גדולות וכבדות.

ועדה חקירה לטלחמת יום הכיפורים

ישיבה קט"ד - 12.8.74

בוקר

הם נסעו ישר לבלוזה; הם לא עברו בנחל ים.

לסקוב: האם ניהנו הוראוח בקשר לחרמט לפעילות נ.ס. במקרה של מארביס?

ש. גונן: לא.

ניהנו מקודות להבטחה חרכבה אבל לא השתמשנו ברכבה.

לא השתמשהי בגלל שיקול של זמן. אחר-כך זה יצא טוב כי פוצצו אותה. לו היו שם סנקים על הרכבה אי אפשר היה לפעול.

היו"ר ש. אגרנט: מה פוצצו?

ש. גונן: הערבים פוצצו את הרכבה.

ס. לנדוי: את המסילה.

ש. גונן: כן; את המסילה; את פסקי הרכבה.

א. ירין: אמרה שהם במקום לפרוק בנחל ים המשיכו לנסוע

לבלוזה. לפה?

ש. גונן: הם לא בצעו את הפקודה. לכן הכניח הסעים כזאת

צריכה לקחת הרבה זמן. אבל היה לנו סוכן החכנון

של הסעים של מאבירי חלבי.

ועדת חקירה למלחמת יום הכיפורים

ישיבה קמ"ד - 12.8.74

בוקר

אלוף ש. גונן (המשך)

כשרנו ואני הנחתי בחקופת הראשונה; עד המלחמה. עשינו שינוי גם בתכנית
 החסעים. השינוי העיקרי היה שנוסעים על שרשראות יוחר מאשר בתכנית
 הקודמות. לכן הריכוז צריך לקחת שלושה ימים במקום ששה ימים.
 התכנית הזאת בשעתו לא אושרה ע"י אג"א ע"י המט"כל בגלל שחי סיבות:
 אחת; המצב הטכני של הטנקים אחרי נסיעה כל כך ארוכה זה לא טוב.
 וחשניה; נסיעה של טנקים עלולה להרוס את הכבישים. אבל הפעלנו את
 התכנית & כך הספקנו להגיע, אחרת לא היינו מגיעים. הטירנים גם
 יצאו על מובילים. הטירנים זה ט-54; 55. למעשה המובילים איטיים.
 יש שני סוגי מובילים, איטיים ומהירים. על המובילים האיטיים אי אפשר
 להסיע צנטוריונים ופטונים, אפשר להסיע עליהם ארטילריה וטירנים
 כיון שהם שוקלים פחות.

אלה הפקודות שניחנו בעל-פה?

למסוב;

נאמר להם גם להתפרס. הפריסת כללה את

ש. גונן;

אוגדה 162 בבלוזה ומחצה לרפידים.

יש עוד פקודה מינהלית? אפשר לקבל אותה?

למסוב;

אג"א. אני מגיש אותה.

ש. גונן;

ועדה חקירה למלחמת יום הכיפורים

ישיבה קמ"ד - 12.8.74

בוקר

אלוף שמואל גונן וסגן אלוף יצחק קוטסקא. ירין: בנחל ים הצבתם נפ"ק כדי לבצע את הפקודה

הזאת?

ש. גונן: אנחנו הצבנו את הנפ"ק מאוחר. יש לנו טבלא

סחי החיצבו הנפ"קים. ביקשנו לגייס אותם

ב-10 והאישור לגייס אותם היה רק ב-12. לכן החיצבו מאוחר.

י. קוטסק: ביקשנו ב-8 בבוקר ואישרו ב-12.ש. גונן: הם החיצבו בבסיבות 11. המאוחרים ב-24

וב-26; חלק ב-5 וב-8.

לסקוב: יש ביחס לפקודה הזאת גם בצוע?י. קוטסק: כן.

ועדת חקירה למלחמת יום הכיפורים

ישיבה קט"ד - 12.8.74

בוקר

אלוף שמואל גונן וסגן-אלוף יצחק קוטיק

לסקוב: הפקודה המינהלתית לאיזור בלוח ולאיזור טס"א
ומה בוצע מהפקודה הזאת

ש. גונן: אני מביש את הפקודה המינהלתית להזנת הכוחות
לבלוח ומחצה. *ש

זה מוצג 353 ו-353 א'. היו"ר ש. אגרנט:

מוצג 353

מוצג 353 א'

זה חלק מהיוםן מהפקודה בקשר לסכוניות חדלוק
שיסעו עם הטנקים. ש. גונן:

לחצמיד את הטוראים לטנקים היו"ר ש. אגרנט:

חדרגים ודלק. החשוב הוא חדלק. אני מביש את זה. ש. גונן:

זה יהיה מוצג 354. היו"ר ש. אגרנט:

מוצג 354

וחנה דו"ח של בצוע; מה בוצע. ש. גונן:

זה מוצג 355. היו"ר ש. אגרנט:

מוצג 355

8145

סמ

- 7 - 10 -

ועדה החקירה - ישיבה קט"ר

12.8.74 - בקר

העדים: אלוף ש. גונן ויצחק קומיט

ר/אלוף לסקוב סעונין בנסייסקים .

ש. גונן:

אני לא סבין אח זה. ב-9.20 היה כבר אישור

א. ירין:

כולל לגיוס כל הכוח. אז איך זה שב-10 עוד לא

נחנו אישור לנסייסקים?

אני סוכר קצה לחקן. למשל ל-204 לא נחנו אישור

ש. גונן:

לגייס גיוס כולל. ב-9.20 עוד לא היה אישור

לגיוס כולל.

אחרי כן רשמה רב

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

- גונן: אני יכול עכשיו לומר, שהפיקוד גייס שתי פלוגות הובלה לאישור, אבל לא היה בדיוק גיוס כולל.
- פריד: בבקר אני עוד מכין ב-8, ב-9.20 כבר היתה החלטת גיוס כולל. גם החפ"ק לא היה?
- ס"א פ. קוטיק: פנינו ב-8, פנינו ב-9, קבלנו אישור רק קרוב ל-12. אני יכול להוסיף שקבלנו אישורים, ויש לי העתקי מברקים, שקבלנו אישורים לגייס רק בשעה 3, יחידות לאמצעות מסוימות. חלקים מה"ר, חלקים מפיחיות אחרות. האג"ם שלנו קבל אישור מאג"ם מבצעים ונתן הוראות ליחידות רק בשעה 3, ויש לי העתקי מברקים. אני בקשתי ב-10.20 ממסכל אג"א לבסס את כוחות ההובלה, ~~באמצעות~~ כוחות ההובלה הפקודיות שלי, מסכל אג"א לא אישר לי.
- ש. גונן: למשל הגמר, גם לא היה לי אישור לגייס.
- פ. פריד: אני לא מדבר על גמר, אני מדבר על גיוסים הקשורים עם גיוס המוגדרות.
- גונן: אני זוכר 204, אחפש זאת בהפסקה.
- ח. לסקוב: בדיווח שקבלנו מהפיקוד, יש לנו רשימה איזה סד"כ ובאיזה שעה הם קבלו אישור לגייס אותם.
- גונן: בקשר להפ"קים, לשאלה של ר"א ירון, אם היה נפ"ק בנחל-ים? עניתי שלא. במקום זה, פניתי אני למפקד נחל-ים ולמפקד אזור סיני, אל"ם שגב באזור סיני, ובקשתי אותם לעמוד על הכביש, והוא לא נענה, פשוט לא שמו לב.
- היו"ר אגרנט: ממי בקשתי?
- גונן: משני מפקדים אזוריים: אחד היה מפקד אזור סיני, או מחוז סיני, שגב, שיעמוד באל-עריש; והשני היה מפקד נחל-ים.
- עם מפקד נחל-ים לא דברתי אישית, עם מפקד אזור סיני כן דברתי אישית.
- היו"ר אגרנט: מה בקשתי?
- גונן: בקשתי שיעמוד על הכביש. לא אני אישית, אבל הוא התבקש.

12.8.74-בקר

הער: אלוף ש. גונן

גונן:

הוא עמר על הכביש, אבל זה לא עזר כי לא עצרו לו.

י. ידין: הפקודה הזאת שהגשחם, פקודה התראת לרכוז כוחות, מס' 1,

אין פה השעה, יש פה רק תאריך.

י. קוטיק:

נדמה לי שזה מברק והתאריך מופיע בסוף.

ש. גונן:

אני רוצה לדייק, הוא לא אמר לי - שהוא שר אח 217,

שהיא לא רצחה לעצור. אבל הוא לא הצליח לרווח מי עובר,

כמה עוברים. כי הוא ניסה לעצור ולשאול מי זה, ולא ענו לו.

י. ידין: בפקודה הזאת אין שעה הוצאה, יש רק תאריך.

ח. לסקוב:

הפקודה יצאה כאישור למה שאמרת בעל פה?

י. קוטיק:

היא יצאה במקביל, ואני דברתי עם קציני האפסנאות של

האוגדות.

ח. לסקוב: אתה לא זוכר באיזה שעה?

י. קוטיק: בסביבות 10.30,10.

י. ידין: זה בסביבות 10.30,10 יצא מהפיקוד?

י. קוטיק: לפי מיטב זכרוני כיום.

י. ידין: אין שעה סחי זה הגיע.

ש. גונן: אני עכשיו מבקש לענות על ה-נ.ס מרגמות והוצאת החמושת.

י. ידין: פה לפי הפקודה כחוב - שינועו על מובילים עד אל-עריש

ופשט א שינועו על שישראל. אתה אמרת - עד נחל-ים?

גונן: 217 אני זוכר נחל-ים.

י. ידין: ס"כ פאיזור קסטינה, ג'וליס והסביבה (מסט)

י. קוטיק: אחרי שראינו שהמצב דוחק בזמן, והיה עלי לחץ מצד

הפיקוד להגיע, נתתי הוראה שאכוחות יקודמו, וזאתבשיחה

ישיבה ביני וכין קצין האפסנאות מאוגדה 162.

12.8.74 - בקר

הערד: אלוף ש. גונן

הפקודה הבסיסית הזאת בכלל לא מתאימה לפרוטוקול ההיא.

י. ידין:

היא מדברת על אל-עריש בכלל.

ל-143 היא מתאימה?

גונן:

כן.

י. קוטיק:

ל-162 אני מבין שהיא לא מתאימה.

גונן:

היא לא מתאימה כיון שאחרי זה היה עלינו להץ של הזמן

י. קוטיק:

והלחץ שהיה עלי לזרז את התנועה, אישרנו להם שיטעו עד נחל-ים.

היה גם איחור במשהו ב-7500?

גונן:

לוח הזמנים זה במסמך?

י. ידין:

הנחיות

זאת החכנית המקורית שתכננו "אבירי לב", לפי ~~הצגת~~ אלוף

י. קוטיק:

הפיקוד. עכשיו לפקודה הזאת לא הצאנו נספח של לוח זמנים,

מאחר ומשכ"ל אג"א נתן לנו מובילים כל מה שהיה לו ביד. ואמר, לפי הקצב של התנועות
כך נתן אותם הלאה. חכמות של המובילים הכבדים לסנק, אי שוט מב"ח, היתה כ-120-130
לכל הצבא, ואנחנו...

אני רוצה שתבין אלוף גונן, אני לא פנסה לדעת פה ברבע זה

י. ידין:

הסברים של תנאים, אני מבין שהיו תנאים מיוחדים. מה שאותי

כרבע מענין לדעת, הפקודה הזאת, איך יצאה? אני מבין עכשיו, שהיא יצאה בלי לוח זמנים
אלא רק מה שבקצב פה אומר, זה צירי תנועה, מובילים או לא מובילים.

~~הצגת~~ אני מבין שלוח זמנים נמסר בעל פה.

ש. גונן:

לא. אין פה ~~הצגת~~ לוח זמנים. יש פה אמנם נפקים, אבל

י. ידין:

לא כתוב. זו רק פריסה מחוכנת. זה רק הסברים אבל אין לשה

ערך מבחינת העדות.

נחנה פקודה שהם יטעו, מבלי לחכות. כל פלוגה שמוכנה,

י. קוטיק:

כל שני שנקים שמוכנים שיצאו לציר ויתחילו לנוע לכיוון

סיני, כך שלי לא היה מקום להוציא לוח זמנים. להיפך, אני שאבתי מהאובדות, אם משהו

מוכן, למה אתה לא שולח לדרך. וכמה שלחת? זאת היחה הפעילות שלי כדי ^{לשם} את האלוף

12.8.54 - בקר

הער: אלוף אלוף גונן

י. קוסיק

אלצמא בכאר-שכע על התקדמות רכוז הכוחות.

יש הרבה שיחות ביני ובין האלופים על הנושא: כמה סנקים יצאו, 4,2, ש. גונן:

שתי פלוגות, פלוגה. זו הייתה אז למעשה הבעיה המרכזית.

אבל אני מכין עכשיו גם שלא יצא לוח זמנים בכתב.

חוחתי נ.ט. מה שמעדתי אז, היה נכון. חוחתי נ.ט. היו פרוסים

במחוז באר-שבע, מחוז אילת, מחוז הנגב ומרשל, ולא בקו התעלה.

לסקוב: כמה חולקו?

אין לי את המספרים, ולא הצלחתי למצוא אותם, אבל יש לי משוער.

גונן:

ז"א בקירוב נכון שהיו פרוסים בששה.

במחוז אילת 12 90 פ"מ. אני גם השארתי שם 20 סנקים.

במרשל היו 12.24 של אילת עם גררים. במרשל - 12 גררים

ו-12 סניעים. במחוז הנגב - 12. (זה כשביל סדום)

לסקוב: יחד היו לך 48 בפיקוד.

ועוד 24 במחוז באר-שבע. הם עוצבו, או היו צריכים להיות מוצבים

גונן:

באל-עריש. הם עוצבו נגד נחיתה. ולא היו בתעלה. יותר מאוחר,

או אחרי שלב הבלימה, ז"א, אחרי ה-8 לחודש, הוצאתי את החוחתי מאל-עריש והובלתי אותם

לבלוזה.

ח. לסקוב: מה עם תולר 106?

תל"רים. באוגדות חש"ן אין תל"רים. היו בפיקוד מספר תל"רים כנראה

גונן:

6, אני לא יודע בדיוק במרשל, עבור חטיבה 99. התל"רים התיצבו

בפיקוד כאשר הגיעו שתי חטיבות הצנחנים. שלחתי אותם לאבו-רודס ואחת לפפידים, נאצ

נאצו אחר כך לקראת הצליחה.

ח. לסקוב: ופחנ.ט. לא שלחת לאבו-רודס?

לא זה היה רחוק מדי לגרור. שלחתי סנקים לאבו-רודס והשארתי את

גונן:

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

גונן:

הנ.ט.

קרנו (קרנו זה בזוקה גדולה) לא היו בפיקוד קרנו.

מרנט"ים?

ה. לסקוב:

על מרנט"ים לא הצלחתי למצוא תשובה.

גונן:

קרנו לא היו עוד ככלל, אני חושב בצבא.

מרגמות 120. היו בקו סיני 2 מרגמות: בנודפסט. יותר לא היו

בקו. כאשר כביעו האגדים הארטיילריים, יש בכל אגד ארטיילרי גדוד של אורך 12 או 16 קניס.

החמושה למרגמות 120, נדחפה כל לילה החל מלילה 7,8. בתקופה הזו, ז"א בשבוע, שבועיים

הראשונים של המלחמה, אג"א חרשה לנו להוציא החמושה, המתקיים בפיקוד, לא היו קשורים

לפיקוד אלא למטכ"ל, רק אחרי שאג"מ תואר אישר להם. כלומר אנחנו צריכים, האג"מ של הפיקוד

היה צריך להעביר דרישה לאג"מ תואר, אג"מ תואר העביר לאג"מ ואג"מ אישר להוציא. כך שזה

ניתן לבדיקה, אין לנו רשומים אבל זה ניתן לבדיקה. מה שאני מנסה לומר, שבשבת, יום

ראשון, לא היו מרגמות, אחר כך היו.

מרגמות 81, היו במעוזים.

כמה?

ה. לסקוב:

לא הצלחתי לכרר כמה.

גונן:

לא יותר מאשר מרגמה למעוז?

ה. לסקוב:

לא.

גונן:

כמה מרגמות 81 היו לך?

ה. לסקוב:

אני הבאתי כאן (אני מקוה שיש לכם) חקרו את אנשי המעוזים,

גונן:

ההיסטוריה חקרה אותם, והמעוזים מרווחים - שחם ירו במרגמות, פרט לאצטו

לחזיון או מעוז אחר שמרגמות נפגעו מיד בהתחלה.

המשיכה ש.א.

- לסקוב:** פרט לזה לא היו מרגמות 81?
- גונן:** לא בימים הראשונים. כאשר הופיעו האוגדות, היו. כי בחטיבת משורינת יש 6 מרגמות ובמסוכנת יש 10 מרגמות
- לסקוב:** הם לקחו אותן איתם?
- גונן:** כן. עד כמה שאני יודע.
- לסקוב:** זה בירוק?
- גונן:** היו לנו שלש מסוכנות.
- לסקוב:** השאלה אם הם לקחו את המרגמות.
- גונן:** עד כמה שאני יודע, כן. אני לא יכול לנר, אתה יכול לענות?
- סא"ל עשת (קוטיק):** אנהנו כאשר היפסנו במחנות, לא מצאנו מרגמות. עשינו סריקה.
- לסקוב:** מתי היפשתם?
- גונן:** ב-9.
- לסקוב:** ו-52 מ"מ?
- מחלצעת:** אני טעיתי, היפסנו ב-8, הם אז לא היו. העמסנו מאגז והורדנו את השיירה ב-9.
- גונן:** האפסנאות מצאה בימ"חים החמושת של מקלעים ושל סנקים והורידה לאוגדות, כאשר האוגדות שאירו מכוניות.
- לסקוב:** האוגדות השמשו ב-81 מ"מ?
- גונן:** השמשו. אני זוכר בערבים, בשיחות. כל ערב נפגשו עם אלופים.
- לסקוב:** ב-7, ב-8?
- גונן:** 7 אני לא יכול לומר. 8 - אני זוכר.

אלוף ש. גונן

לסקוב: זה כתוב?

גונן: לא, אני מעריך. כי אני מעריך מהי הם הגיעו. אבל קשה לי

עכשיו לשחזר.

לסקוב: 52 מ"מ ?

גונן: היו במעוזים.

לסקוב: השתמשו בהם?

גונן: השתמשו, לפי הדו"ח שקראתי של אנשי המעוזים. בדו"ח מופיע

שהם מתלוננים על שהיה חסר פצצות נפיץ, היה להם עשן, היה

להם זרחן. אבל הם ירו. הם מתלוננים על כל מיני דברים, שלא היו זבילים, והם ירו.

אחר-כך יש בתקן של החטיבות.

לסקוב: והשתמשו בזה? הורידו את זה? הוציאו?

גונן: הוציאו בטה.

לסקוב: הפעילו?

גונן: הפעילו, כיוון שסיפקנו תמושת.

לסקוב: לפי הדיווח של אגא לא הוציאו אף פגז אחד של 52 מ"מ.

סא"ל עשת(קוטיק): בתאריך 22.

לסקוב: לאצמא ב-22, ב-7 וב-8.

סא"ל עשת: ב-7 וב-8 אין לי. ב-7 וב-8 האובדות מסכו לכד מהמ"ק בפחיסדים

בשיטה הנהוגה בצבא.

גונן: כשביל להיות פדויק, אינני יודע. אינני יכול להשיב. אני גם

לא סכור שהיתה לי יכולת לדעת.

אלה שתי השאלות שחיו או שיש עוד?

לסקוב:

השאלה על הסנקים - אני אז עניתי עליה והחשובה הייתה די נכונה.

גונן:

השאלה למה מתוך 716 סנקים היו 550 בפעולה? לא היו 716, היו

יותר. היו כ-100 תקועים על הצירים. אבל 716 היו בקו, היו צריכים להיות בקו ומתם

באמת בין 150 ל-200 כבר לא היו. כך שהחשובה...

160 שהפסידה 252? איך זה שמסכל לא קיבל את הדיווח שוהי המצבה

לסקוב:

של סנקים, והמצבה המבצעת היא זאת וזאת, כי יש פער בין הדיווח

שיש במטה הכללי, בין המצבה שהאוגדה מדווחת ובין המצבה של הפיקוד ובין המספרים

שראש המטה הכללי משתמש בהם. קשה להבין למה זה קרה. אצלכם 162 x 162 - 187 סנקים

162 מדווח שכ-08 בבקר היו לו 167 סנקים. לילה לפני כן, או בלילה דיווח לכם ש-44

סנקים עוד לא הגיעו. מספרי הסנקים אינם זהים בין אוגדה ובין פיקוד, בין פיקוד

ובין מסכל.

נוסף לזה גם חושבים במונחים של גדודים, חטיבות ואוגדות, ובסוף

של דבר, כאשר צריך להשליח את כל אלה על יעדים ומטרות שצריך להשיג מתקבלת המונה לא

נכונה של אמצעים מול מטרה שצריך להשיג.

בקשר לכמויות הסנקים - היו הרבה סנקים מה שהאפסנאים קוראים

גונן:

בצנור, בדרך. חלק החקלקל והם המשיכו לזרום. ולמשל, אם נעקוב

אחרי יומן מבצעים, אז קלמן מדווח: יש לי 6, יש לי 8, יש לי 30 תוך שעות. ברן

דיווח על 180 סנקים. אבל חלק הוא תשאר לקלמן, כשהוא ירד להתקפה. המסכל ידע שהתקפה

פעשה עם 170 סנקים. כיוון שהמסכל אישר את החכנית עם 170 סנקים. זה דובר בפרוש.

כמה הוא דיווח?

היו"ר אגרנט:

תלא דיווח שיש לו 180. אני זוכר שהוא יצא להתקפה עם 170 בערך.

גונן:

170/175. כל רבע המשיכו להגיע סנקים. זה היה המצב ב-8 לחודש.

כל רבע, לא כל שעה. בקשר לשאלת על הקואורדינציה עם המסכל, אז בקואורדינציה

האגמית מבחינת השאלה של משימות לפי כוחות, לפי סדר האוגדות, לפי גודל האבדות,

8154

המטה הכללי אישר את הפעולות מחוץ ידיעה של המספרים.

- לסקוב:** דיווח מספרי הסנקים שהקצאתי לך, קיבלתי מראש אג"ם.
- גונן:** אני אישיה לא דיווחתי. ואני אומר שהרמטכל אישר את התכנית לאוגדות. ב-7 בלילה דובר על חכמות.
- לסקוב:** השאלה אם יש לך הסבר לתופעה הזאת שבכל דרג יש מספרים שונים. השאלה היא לא מה התכנית שאישר הרמטכל, אלא הסבר לקבוצות השונות של מספרים שמופיעים ביחס לאוגדות וביחס לבדודים וביחס להטיבות.
- גונן:** אני יכול לענות שהדיווח היה צריך להיות בצנורות אג"ם. אני לא יכול עכשיו להשיב אם אג"ם דיווח או לא.
- היו"ר אגרנט:** אג"ם הפיקוד?
- גונן:** כן. האמה לאמיתה שב-7 לחודש, ב-8 לחודש מספרי הסנקים היו נזילים. הגיעו. נחקרו. נפגעו. אני לא זוכר כמה סנקים אמרתי שהיו לאריק ב-8 לחודש. היו לו בין 170 ל-200.
- לסקוב:** אריק ב-8 לחודש מדבר בסיכום שהיה ברפידים על 200 סנקים פעם אחת, פעם שניה על 230.
- גונן:** היו לו בין 170 ל-200. ניסיתי לאשר את המספרים וקשה לאתר. יכול להיות שאריק לקח בחשבון גם את הסנקים שהיו בתסא.
- לסקוב:** הוא לא מביא בחשבון את בירוא שחוא העביר ל-252?
- גונן:** לא. אבל את 164 הוא לקח בחשבון. היא ישבה בתסא ולא הייתה כפופה לו.
- השאלות בעבודת מטה: איך התארגנה מפקדת הפיקוד ואיך עבדו וקימו
- שליטה?**
- לסקוב:** בקשר לאוגדות, בקשר למטכל.

גונן:

אתחיל בקשר. הפיקוד נפרש לפי פק"ל (לפי פקודות הקבע לקרב) ,

עם וריאציה אחת, שהיא גם מופיעה בפקודות הקבע.

לסקוב:

יש לך אולי את החלק התורתי שמה"ד היה צריך להוציא, או נתג

להוציא, שעליו מתבסס הפק"ל הפיקודי של היערכות פיקוד, מפקדת

פיקוד?

לא, אין לי. זה יכול להיות רק בספר תורת הקרב.

גונן:

פקודת הקרב מ-1963 ?

לסקוב:

אני לא חושב שעודכן אחרי זה.

גונן:

הוא לא דן בפיקוד.

לסקוב:

אם הוא לא דן בפיקוד, אז אין תורה בפיקוד.

גונן:

אז זה לפי גסיון של?

לסקוב:

של תיק דרום.

גונן:

זה קיבלה מקודמן?

לסקוב:

זאת קיבלתי. אני החכוונתי, אני אדבר על ראש מה"ד, לתרגל את

גונן:

הפיקודים, וזה היה בתכניה העבודה השנתית.

המערכת הייתה ככה: מפקדת הפיקוד בבאר שבע. לפי הפק"ל היה צריך אחרי שמפקדת הפיקוד

יורדת, היה צריך מפקד הגמ"ר (הגנה מרחבית) לקבל את הפיקוד על העורפית. ופך

עשינו. שמו שכתתי שכתתי.

לסקוב:

הגמ"ר כולל הגמ"א ?

כן. הכל. וכך עשינו. עזרו לנו הרבה בזה שצמצמו את גבולות הפיקוד

גונן:

עם הימים, אבל בשלב הזה שמדובר בו עוד לא צמצמו. אגמאגמאג

אגמאגמאג אני עשיתי יותר מזה, באמצע המלחמה ביטלתי את מחוז באר שבע, ועשיתי אותו גם

8155

מפקד מחוז באר שבע. זו נראתה לי כפילוח. הארגון הזה נשאר עד היום. היה צריך להיות מוצב פיקוד ברפידים. מוצב פיקוד זה מפקדה עיקרית. נפרס גוף הקשר בלבד. היה צריך להיות חפץ נייה בדבלה. דבלה זה אופחשיבה. במקום חפץ נייה הוא הפך להיות למוצב פיקוד מצומצם. גם זה מופיע בנוהלים וזה תורגל. היה חפץ נייה בקברניט, בבלוזה.

לסקוב: הנקודה בקשר לחפץ הנייה בדבלה: הוא היה פועד לאיזה סוג פעולה?

כל פעולה שהפיקוד יעמוד לפנייה בגזרה?

ג'ונן: הפיקוד היו לו שני חפצים קבועים. אחד - אם המאמץ העיקרי הוא במרכז

או בדרום ואז זה אום-חשיבה. ואחד - אם עושים את בן-חיל או צפניה

ואז זה בלוזה. איישנו את שניהם. שניהם היו.

את החפץ של בלוזה נתנו אחר-כך ליחידה שישבה בקו. כאשר החברר כבר

סאין מאמץ בצפון והמלחמה לא מתרכזת בצפון, העברנו.

לסקוב: בלוזה ודבלה נהפך לחפץ מורחב או מפקדה עיקרית נייהת?

ג'ונן: כן.

לסקוב: שניהם נייהים?

ג'ונן: כן. היו שלשה חפצים ניידים לפיקוד. חפץ - זאת חבורת פיקוד קדמית.

היו שלשה חפצים ניידים. אחד אגם נפרס בדבלה על יד הנייה, למקרה

שנרצה לצאת. אחד - אוחו דבר בקברניט, בבלוזה, למקרה שנרצה לצאת. ואחד באילת,

למקרה שאם יתפתח פתח באילת - מרשל, שסיים לשם ויש חפץ. החפץ שהיה באום-חשיבה

השתמשנו בו פעם ראשונה בפאיד, אחרי הצליחה בפאיד. שם גם הקמנו אחר-כך גוף קשר,

אבל זה לא רלבנטי.

המפקדות

ידין: אני רוצה להכין את הסרמינולוגיה של אגאגאגא לפי הפ"קל הזה.

המפקדה שיושבת בבאר שבע - נקראת מפקדה פיקוד הדרום. אין שם נוסף

לה, זו מפקדת הפיקוד?

ג'ונן: אתה מדבר על שירה או על פריסה בפלחפה?

ידין: על הפק"ל.

8157

- גונן: מפקדה הפיקוד בבאר שבע.
- יריין: פק"ל פרק ב' מפקדה הפיקוד. יעוד מפקדת הפיקוד - למטות במרכז לצורך שליטה, /שליטה ישירה על כל הגיזרה במפקדה אחודה. ז"א- באר שבע בשם שלה זו המפקדה האחודה של פיקוד הדרום.
- גונן: כן, לפי התק"ל אפשר לשלוט על הכוחות.
- יריין: אני כרגע מעוניין להבין את המינוח.

אחרי כן אא

815

- ידין:** המיפקדה בבאר שבע היא מיפקדת הפיקוד האחודה?
ש. גונן: כן.
- ידין:** מוצב הפיקוד הוא אוס-חשיבה?
ש. גונן: לא. אם נעשה הקבלה לאוגדה, זו מיפקדה עיקרית.
- ידין:** אני מדבר על הפיקוד. איפה מוצב הפיקוד?
ש. גונן: ברפידים.
- ידין:** אז יש פה עוד גוף -
ש. גונן: יש שתי ואריאציות. יש מיפקדה אחודה של פיקוד הדרום בבאר שבע, היא יכולה לשלוט משם בקרב, אם היא רוצה. יש פרישה, בפרישה יכול להיות מוצב פיקוד, שהוא מיפקדה עיקרית או מקביל לעיקרית, ברפידים, ושני חפ"קים נייחים בקברניט ודכילה, או שמוצב הפיקוד מצומצם בדכילה, ואז אין ברפידים מוצב פיקוד.
- ידין:** אמרת שפעלתם לפי הפק"ל. אני רוצה להכין את הפק"ל.
הפק"ל אומר בפרק ג': "מוצב פיקוד. 1. יעוד מוצב הפיקוד להוות מרכז שליטה על מרחב סיני, כאשר שליטה על שאר הגזרות מחבצע ממיפקדת הפיקוד בבאר שבע". מי זה מוצב הפיקוד שצריך להוות מרכז שליטה על מרחב סיני - זה רפידים?
ש. גונן: לפי פק"ל - רפידים.
- ידין:** כך זה כווצע?
ש. גונן: לא. בחקופת כחול-לבן, לפני שהגעתי לפיקוד, היה סיכום לפק"ל שיעוד לא נכנס בכתובים. אקרא את הסיכום: "נעשה בעקבות תרגיל כחפ"ק ודיון עם אלוף שרון, והוחלט על שתי אפשרויות פרישה: מוצב פיקוד מצומצם בדכילה."
ש. גונן: מוצב פיקוד מצומצם - זה מונח נוסף?

- ש. גונן:** זה מה שהיה. בוואריאציה השניה: מוצב פיקוד ברפידים. כלומר, הוסיפו את הוואריאציה שעוד לא נכנסה בכתובים.
- ידין:** הפק"ל מדבר על מוצב פיקוד שהוא צריך להיות ברפידים, הוסיפו ואריאציה, אם אני מבין נכון, של מוצב פיקוד מצומצם שצריך להיות בדבילה.
- ש. גונן:** הוסיפו כחוצאה מתרגיל.
- ידין:** זאת אומרת שלדבילה יש מונח חדש: מוצב פיקוד מצומצם - זה לא מוצב פיקוד וזה לא חפ"ק.
- ש. גונן:** נכון. אן חפ"ק מורחב, או מוצב פיקוד מצומצם.
- ידין:** אני רוצה להבין את המונחים. זה מורחב, זה מצומצם, ואחר כך אישלא יודע מה.. אחר כך כתוב: "בחפ"ק יימצאו נציגויות האגפים הבאים -" מה זה בחפ"ק?
- ש. גונן:** כשהוא אומר חפ"ק, הוא מתכוון לדבילה או קברניט.
- בפק"ל הזה שאתה מחזיק ביד יש מוצב פיקוד ברפידים ושני חפ"קים נייחים.
- ידין:** לפי הוואריאציה הראשונה, דבילה זה חפ"ק של מוצב הפיקוד ברפידים, ושם צריכים להיות נציגים של אג"ס, מודיעין, אפסנאות, שלישות, סיוע, קשר, לשכת אלוף הפיקוד, וזהו. "מוצב הפיקוד יוציא מחוכו גוף נייד" - זה חפ"ק נייד, שיוצא ממוצב הפיקוד או יוצא מהחפ"ק הנייד?
- ש. גונן:** עקרונית, הוא יוצא ממוצב הפיקוד. איפה הוא נפרש בשטח - מותר לפרוש אותו בכל מקום. החקן שלו, האנשים באים ממוצב הפיקוד.
- ידין:** זאת אומרת שהחפ"ק, שכתוב שהוא צריך להוות מרכז שליטה קדמי קצתם לאלוף הפיקוד ולקציני המטה בגיזרה הקידמית, כתוב שבו יימצאו: אג"ס, אפסנאות, שלישות וכו' "החפ"ק יוציא מחוכו גוף נייד". למעשה, אפס לא נפרשתם לפי הפק"ל הזה, אלא לפי תיקון שהוצא. למעשה השינוי מוסיף על רפידים מוצב פיקוד מצומצם, שביאוגרפית הוא זהה עם החפ"ק הנייד

8160

בדבילה, שבו צריך להיות גם החפ"ק הנייד שיוצא מחוכו.

ש. גונן: הכל מדויק, מחוץ לדבר אחד "שבו צריך להיות החפ"ק הנייד".

את החפ"ק הנייד יכול אלוף הפיקוד להחזיק על ידו.

ידין: יכול, אבל היות ואלוף הפיקוד ישב בחפ"ק הנייד, שהוא היה גם

מוצב הפיקוד המצומצם, זאת אומרת שגם החפ"ק הנייד היה שם.

ש. גונן: הוא היה שם הפעם, אבל זה לא הכרחי. היה שם בגלל סיבה פשוטה:

הוא קרוב לגיזרה.

היו"ר אגרנט: מוצב הפיקוד המצומצם היה באום-חשיבה?

ש. גונן: כן.

היו"ר אגרנט: ושם היה גם חפ"ק נייד? משם יכול היה לצאת חפ"ק נייד - לאן?

ש. גונן: נכון. יכול היה לצאת לאותה גיזרה שאלוף הפיקוד ימצא לנכון.

ידין: לפי הפק"ל, ברפידים למעשה נשאר מוצב הפיקוד הרגיל? כי אתה

אומר שלדבילה הוציאו מוצב פיקוד מצומצם. לפי מי היה אחראי

על מוצב הפיקוד? לפי ההוראות האלה, אחראי על מוצב הפיקוד הוא הרמ"ט, והוא

צריך לנהל משם את עבודת המטה.

ש. גונן: לא היה מוצב פיקוד ברפידים.

ידין: זאת אומרת שמוצב הפיקוד במקום להיות ברפידים, הועבר לדבילה?

ש. גונן: השאלה היא בכמות העוזרים, כי קציני המטה העיקריים נמצאים

על יד האלוף בחפ"ק, כך כתוב. לו היה מוצב פיקוד ברפידים, היו

בדבילה קצין אג"ם, קצין מוריעין, קצין קשר, קצין אפסנאות או עוזרו, קצין

חימוש או עוזרו. לאחר שהיה מוצב פיקוד בדבילה, מוצב מצומצם אבל בדבילה ולא

ברפידים, הרי היו שם גם העוזרים. ברפידים כן פרשו גוף קשר, הוא צריך גוף קשר

כשביל סבוכי דואר ודברים כאלה. זה שייך לשליטה.

8161

ידין: אם אני מכין נכון, השוני העיקרי בין הפק"ל, ואפילו בין השינוי שהוכנס אחרי התימרון, ובין המצב שהיה הוא שדכילה שנבנתה, במקרה הטוב ביותר, לחפ"ק ני"ח, הפכה למוצב הפיקוד.

ש. גונן: היא נבנתה ליותר מחפ"ק. אריק התחיל את זה.

ידין: מואריציה שחיה מוצב פיקוד מצומצם, למעשה הפכה למוצב הפיקוד של הפיקוד.

ש. גונן: מוצב הפיקוד של הפיקוד, שבכל זאת היה מצומצם.

ידין: מדוע היה מצומצם?

ש. גונן: כי לא כל העוזרים היו. עד 8 לחודש חצי עברו בבאר שבע, אגף אספנות וחלק מאג"ך.

ידין: יש פה שתי בעיות. אני מכין שהשלב הראשון בפרישה, באופן

נורמלי, לצאת ממיפקדת הפיקוד האחודה ולתפוס את מוצב הפיקוד. זה לא נתפס, כי אתה אומר שחלק נשאר בבאר שבע וחלק עבר לדכילה. מה היה תפקיד רפידים, שיש לו תפקיד מרכזי, הרי הוא מוצב הפיקוד?

ש. גונן: אם עושים מיפקדת פיקוד מצומצם בדכילה, אין לרפידים תפקיד.

ידין: למה זה נקרא מיפקדת פיקוד מצומצם, ולא לומר שזה מוצב הפיקוד מועבר לדכילה?

ש. גונן: את הטרמינולוגיה הזאת פצאתי והשתמשתי בה, אימנתי אותה.

לא עשיתי בה שינוי. היא גם נראית לי.

ידין: האם דכילה נבנתה כך שתוכל להיות את מוצב הפיקוד לפי

הגדרת פק"ל?

ש. גונן: הוא הוכן, לפי הדו"ח שיש לי, אבל לא עד הסוף. נערך סיור,

אחרי כחול-לבן, לפני שבאחי לפיקוד, נקבעו מחפורות, חלוקת

חדרים מוגנים, נקבעו שתי פיזור למינהלות, קשר רדיו היה, קוים היו חסרים

כימים הראשונים ואחר כך זה הושלם.

8162

- ידין: לפי ידיעות שאנחנו קיבלנו, כמות הקצינים והצפיפות, כל מה שקשור לזה, כל מה שנכנס לדבילה היה מעל ומעבר למה שבילה היתה מטובלת להכיל בעבודת מטה מסודרת. או שזה לא מדוייק?
- ש. גונן: א. זה לא מדוייק. ב. זה לא שקר. האמת היא באמצע. היה צפוף מאוד, לא היה נוח, אבל אפשר היה לעבוד. והיו אנשים שעבדו טוב. אני מסכם בזה. בעצם רצייתי רק לסווג מדברין את המשפט הראשון, ידין: שנפרשתם בהתאם לפק"ל. זה לא בדיוק בהתאם לפק"ל.
- ש. גונן: כהתאם לוואריאציה שתוקנה אחרי הפק"ל.
- ידין: גם לא זה. כי שם מדובר על מצב פיקוד מצומצם, פרוש הדבר שמוצב פיקוד מינוס המצומצם צריך להשאר ברפידים.
- ש. גונן: או בכאר שבע.
- ידין: לא לפי הפק"ל.
- יש לנו המסמך הזה - הוראות קשר?
- ש. גונן: אם חרצו, אוכל להגיש את המסמך.
- ידין: זה במקרה הוראות קשר, יש גם מסמך בסיסי?
- ש. גונן: יש פק"ד. חוץ מזה אין כלום בנושא מיפקדות הפיקודי
- ידין: הפק"ל של גדוד הקשר/הואיחיד, הוא נאלץ לעשות את זה כי כשבילו זה היה חיוני. שלח לנו את זה.
- ש. גונן: ++++++
- לנדוי: ברפידים יש מיפקדה יותר מרווחת מאשר בדבילה?

8163

ש. גונן:

ברפידים אפשר היה להשתמש במיבנים של 252. אבל
כמקרה זה היה מסובך, כי 252 לא פינתה את כל המיבנים,

היא נשארה בקו ולא ~~השתמשה~~ יצאה להתקפה.

המיפקדה של 252 הייתה מאחרין ומוצב הפיקוד היה לפנייה?

ידין:

כן. ~~אפי הייתי האלוף הראשון בקו.~~ ^{הייתה לי} כאשר ישבתי בקו,

ש. גונן:

כיום ראשון בבוקר החפ"ק הוחקף על ידי קומנדו, ברפידים.

אפשר לסכם: מוצב הפיקוד שלך למעשה היה כובילה, היא

היו"ר אברנס:

אום חשיבה.

כן. וזה פמוצאי שבת, ~~ש 1~~ ^{ולמר (21)} 2 אור ליום ראשון. ²⁴ ואז

ש. גונן:

הייתה מיפקדה אחודה בכאר שבע.

8164

גונן: כשישכנו בדבילה שלטה באר שבע על המחוזות ועל אזור סיני.

לסקוב: את זה כבר אמרת.

גונן: הבחינת שליטה, אם עניתי, אז יש כאן פירוש איך הקשר
שלה, איך היו הממסרים.

לסקוב: כמה שאלות בקשר לפריסתה, כפי שאחה גפרסת. כל העניין הזה
של העוזרים שמוכרחים להיות על ירך. הרי בשביל זה יש לך
רשת קשר. כדי שאתה תוכל להיות במקום אחד, ותוכל לקבל את השרות של העוזרים
מבלי שיהיו פיזיה על ירך. לא זה לא נוצל, כדי להחזיק את כל האלמנט
האדמיניסטרטיבי בפידים, ולהחזיק את האלמנט המבצעי שיימצא על ירך,
כי אם אתה לוקח את קצין האג"מ, והקמב"צים אתה פשאר מאחור, קצין האג"מ
נחפך לעוזר. וזה קצין אג"מ בעצם.

גונן: אלף אני אענה תשובה עניינית ואחר כך תורתית.

לסקוב: תענה לי עניינית, את החורה נעזוב כרגע.

גונן: אז עניינית, המלחמה הזו, כבר ברבעים הראשונים ראיתי
שהיא צפופה מאד, עם הרבה מאד ארוקים, עם הרבה מאד
מצבים משתנים, שהיו בה בהלחלה שתי בעיות מרכזיות. האחת, לבלום את
המצרים, ושנייה לרכך את הכוח. והיו צריכים הרבה מאד תערוכות מצב.
קציני האג"מ המתאמים הם העוזרים הסובים ביותר להערכת המצב. קצין האג"מ
הקמ"נ, קצין הקשר, מפקד האגד הארטילרי,

לסקוב: הם לא חייבים לשבת על ירך,

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר,

העד: האלוף ש. גונן

816

לסקוב:

הם יכולים לשבת 15 ק"מ ממך, לעשות ע הערכה מצב ואחר כך בטלפון לתת לך את התמצית, מבלי שיוכלו לבוא אליך.

גונן:

לא, הארועים היו יותר צפופים מאשר לנסוע 15 ק"מ. וזה אי אפשר היה לדעתי.

לסקוב:

כשאתה אומר שהארועים היו צפופים, איך אתה היית מאורגן בשביל לטפל באירועים צפופים. היו לך שלוש מערכות מודיעין, מידע, או אינפורמציה, אחת מודיעין, אחת מבצעית, ואחת מנהלתית. עב איך זה אורגן, מי עמד בראש כל מערכת כזאת ?

גונן:

היה כך, היתה מפה ראשית, שעליה התרכזו האינפורמציה שעובדה מהאגפים. וכל אגף נתן מערכת. למשל,

לסקוב:

מי היה בראש מערכת שהאזין, שקבל ועשה אינסגרציה ומיין, ועשה מודיעין גלפפ- אל רלכנטי, לעכשיו, לעוד כמה שעות, מי היה במודיעין ?

גונן:

קצין המודיעין.

לסקוב:

קצין המודיעין בעצמו ?

גונן:

כן.

לסקוב:

אם כן מתי היה לו זמן לעשות הערכה מצב מודיעינית ?

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף ש. גונן

8166

- גונן: הוא עשה. אה, סליחה, המודיעין מאורגן, סליחה
לא הבנתי את השאלה, המודיעין מאורגן בקצין שטח
וקצין מערך,
- לסקוב: יש לך אינפורמציה, אתה לקחת את המודיעין אתך,
אם מוצב הפקוד, נכון ?
- גונן: לא כולו, את הקמ"נ לקחתי.
- לסקוב: מי היה בנקודת הצומת, שכל האינפורמציה הזאת היתה
אליו מגיעה, והוא היה בודק, רושם, ממיין אותה
אינפורמציה שצריך לנקוט פעולה דחופה, מיד, מי עשה את זה ?
- גונן: כמוצב הפקוד בדכילה, מה נעשה בכל מקום, אני אניד את
החשובה.
- לסקוב: השאלה שלי, מי עמד בראש מערכת המידע של מודיעין,
מי עמד בראש המידע של מבצעים ? ומי עמד בראש המידע
של המינהלה ?
- גונן: בנושא מערך, אויב, עמד הקמ"נ בעצמו, וקצין המערך
שלו בדכילה, בנושא השטח, זה היה בבאר-שבע, אחד מהעוזרים
שלו, ובבאר שבע הוא גם זה שדווח למטפל.
- חי"ר אגרנט: מי היה בבאר שבע ?
- גונן: נושא השטח.

6161

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבה בקר

הער: האלוף ש. גונן

ידין: הח.צ.א.גונן: אם בדכילה היו 30 אנשי מודיעין, בבאר שבע היו 100

בערן. זה מחלק לנושאים.

לסקוב:

אני לא מחלק לנושאים, השאלה שלי לא בנוייה על חלוקה

לנושאים, ומבנה, השאלה שלי בנוייה על שליטה של אלוף

פקוד. יש לך שלוש מערכות שדרכן זורם מידע אליך. המידע הזה צריך להיות

מוגש לך בכל עת. מידע שהוא דחוף לפעולה ומידע שיכול להתפנות לך עד

שבערב, או ש באיזה שהוא זמן תתפנה ותוכל לראות ולשמע את התמונה הכללית.

מי עמד בראש המידע של המודיעין, כל המודיעין, מי במבצעים, ומי בעניינים

המנהלתיים, של שלישות, אפסנאות, חמוש וכל הדברים תאלה. או שאתה הקמת

לך, לפי כל מבנה, אגף מבצעים, חיל ראשי, מערכת מידע משלך

גונן: בעבודת המטה הרגילה, מספק לי הקמ"נ את כל האינפורמציה

כפי שהוא ממיין אותה. והוא עשה את ה.ה. יש דבר

שנקרא צי"ח, צי"ח המפקד מגיש לקמ"נ (ציון ידיעות חיוניות). כשאני

מתעניין בדברים שהוא לא אומר לי, אני אומר לו, סלח לי רגע, אני רוצה

עכשיו אינפורמציה לא, ב, ג, ד, תבוא בעוד חצי שעה, שעה, תביא לי

חשובה, אם אין לך עכשיו.

לסקוב:

אלה שהאזינו לרשתות של כוחותינו, כשקבלו מסדע ממסכל

או מכל המקומות האחרים, מי תדרך אותם בכל המידע

שלמשל דחוף לאלוף הפקוד, לעוד שלוש ארבע שעות, וביחס למה הדחשפות

הזאת הולכת, היה לך מאמץ עיקרי 162, מי תדרך את מי שהאזין, את כל

,162

גונן: בנושא האב"מי ?

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ך

8168

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף ש. גונן

לסקוב:

בנושא האג"מי.

גונן:

האג"מ.

לסקוב:

מי באג"מ ?

גונן:

ארה, אני חקרתי את קצין האג"מ, הוא טוען, אני אז ידעתי

אני אז העדתי, שיותר מאוחר היה פידור, עשינו פידור (?)

בחמ"ל, שאלת אותי מה היה בשמיעה בשביעי ,

לסקוב:

שביעי, שמיני,

גונן:

אז הוא אומר שהיה קצין מבצעים מול כל רשת אוגדחית

שאותה תדרך קצין האג"מ.

לסקוב:

הוא תדרך אותם, לפי מה ?

גונן:

הוא היה עוזר שלי, ועמד לידי כל הזמן.

לסקוב:

אני יודע, לפי הגדרת החמקידים שהוא היה העוזר שלך,

השאלה שלי היא לפי מה הוא תדרך אותם ? האם קמ"צ שקולט

אינפורמציה, ממודיעין, מכל מה שקורה, הוא צריך איך שהוא לקשור את הדברים

לדחיסות הנושא של אלוף הפקוד.

גונן:

כן, אז חלק מהדברים אני אומר לו, וחלק מהדברים הוא

יוזם בעצמו.

8160

לסקוב:

לפי מה אתה אומר לו ?

גונן:

אם אני חושב שיש נקודה חשובה, למשל היה רגע שדאגתי בגזרה של אלברט, שיעברו אותו, אז האזרנו באופן קבוע לרשת של אלברט, היה צריך לדווח לי על כל חנועה שישנה שם, כל פקודה שנשמעה.

לסקוב:

הוא ידע על התכנית שישנה, על 162 ?

גונן:

אני לא תדרכתי אותו, אבל אני מתאר לי שקצין האב"ם תדרך אותו.

לסקוב:

וקצין האב"ם ידע בדיוק את הנקודות הרגישות שאתה ביחס אליהם, אם תקבל אינפורמציה,

גונן:

זה בודאי, הוא עמד אחי באותו יום כל היום,

לסקוב:

והוא אכן דווח לך על כל הדברים הקריטיים שקורים ב-162 ?

גונן:

קשה לי לענות על זה, כי אני פשוט לא יודע מה שמעו ברשת של ברן. לפי התוצאות של עכשיו,

לסקוב:

אם נתת חוראות אז אתה יכול לדעת, כי היית מקבל פיד-בק אם לא נתת חוראות,

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר,

הער: האלוף ש. גונן

817J

גרנן: אם אתה שואל אם נחתי הוראות קריסיות ב-8 לחודש, שאלתי אותי

אז ואמרתי שלא, סמכתי על הדווחים של ברן.

לסקוב: לא, אבל אנחנו לא מדברים על המישור שלך ושל ברן, אנחנו

מדברים עכשיו על המישור, של מערכת מידע שיש לאלוף הפקוד

אני לא מדבר על הרשת של ברן, על זה דנו,

גרנן: אני עשיתי מחקר, ושואמעים גם בהקלטות שאני דורש ממנו

להביד לי את המיקום, הייתי מעוניין הרבה מאד במיקום אצל

ברן.

לסקוב: מפס אתה דורש ?

גרנן: מקצין האג"מ. הייתי מעוניין הרבה מאד פעמים במיקום אצל

ברן, ב-8 לחודש. ושואמעים בהקלטות, ביומנים שהוא שואל

על המיקום. ברשת של ברן. כלומר, גם על ידי האזנה, וגם על ידי שיחות אצל

קצין האג"מ שלו. אם שאלתי שאלות פרט למיקום אני לא זוכר, אבל בקשר

למיקום אני בטוח. מיקום בכל פתק זמן מסויים.

שאלת, איך התחלקה עבודת המודיעין, ואם בגלל זה שהייתם

כבאר שבע הידיעות הגיעו מאוחר לאוגדות ? התפצה. התשובה היא שזה לא השפיע

על התפצה, יש כאן שיטה איך היתה שיטת הפענוח, איך היתה התפצה, אם אתם

רוצים אני אמסור את הנייר.

לסקוב: צלום אוויר בוצע ב-7 או ב-8 לחודש ?

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף ש. גונן

8171

גונן:

אני אז העדתי, אינני זוכר, הבאתי ניירות,
בוצע ב-7, קבלנו את הצלום, את המפה ב-8 לחודש, וקבלנו
בעל פה, דוח נתוח ב-7, בלילה,

לסקוב:

וזה כבר היה נכון למצב, כפי שזו היה ?

גונן:

לא, זה היה נכון ל-9 או ל-12.30.
אני בדיוק לא זוכר, אני העדתי אז, זה ישנו בסטנוגרמה.
אני גם פסרתי מפה, אני חושב. מה שחשוב לזכור שהי"ר לא מופיע בצלום
אזיר. אני אעבור לשאלות, אם יש עוד ? כן, לא עניתי על לוגיסטיקה.
סליחה, בקשר לאג"מ, היתה גם עבודה מטה אג"מית, בבאר-שבע.
היו בעיות עם הרכוז של 99. ושם היה הקמ"בך עד ה-8.

בקשר ללוגיסטיקה. היה מחולקה ברור מאד עד ה-8.
בחפ"ק דבילה עסקנו בחספוקת של החמושת ודלק, ואז היה נציג של קצין
האפסנאות. ושל קצין החמוש. ומאחור, בבאר-שבע נשאר הרמ"ט, מצנן
עם אגף האפסנאות והם עסקו ברכוז הכוחות ובשליטה על המבצע הרכוז.
כמידה מאפשר היה לשלוט. זה היה ב-8 לחודש. ב-8 לחודש נגמר
הרכוז והם עברו לדבילה, פרט לאספקה שנשאר בבאר-שבע או ברפידיים
אני לא זוכר. קצין האספקה עצמו לא היה קבוע.

לסקוב:

קצין החמוש היה מקבוע במפקדה ?

גונן:

לא, הוא גם לא.

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף ש. גונן

8172

ש. גונן: מי שהסתובבו זה קצין האספקה, קצין החמוש, הסתובבו

באופן שיטתי.

היו"ר אברנט: אני מכין שער ה-7 לחודש קצין האספקה היה בבאר שבע, כן ?

גונן: כן. וגם ראש המטה. אני הייתי מקבל כל ערב דוח נפגעים

ודוח סנקים. לצערי אין לי הפחקים, אבל הייתי מקבל כל ערב.

היה מעקב, אז דוח נפגעים בענין פצועים היה מדוייק. ידעתי בדיוק כמה פצועים

יש. הרוגים לא ידעתי. אבל ידעתי רק אחרי שבוע שאני לא יודע. למה -

לסקוב: כשענף הסטוריה היה אצלך ורושם כל יום פצועים והרוגים

על סמך מה הודעת לו ?

גונן: על סמך הדוח שקבלתי מהרופא.

הרופא אמר נעדר והוא קבל דוח מתחנת האסוף, החרוגים

חלקם הגיע לתחנות האסוף וחלקם פונו על ידי חברה קדישא של הפקוד לבתי העלמין

על אלה לא היה לי דוח עד שלב מאוחר. רק אחרי שבוע התחלתי לקבל דוח

מחברה קדישא. בענין הסנקים קבלתי כל ערב דוח אחד חמושי ואחד אב"מי.

הדוחים אף פעם לא התאימו, אבל ההפרשים היו כאלה שלא כדאי לדבר עליהם.

זה הביוני שזה לא מתאים בדיוק.

יש עוד שאלה, שאינני יודע אם היתה שאלה או הערה.

תפקידו של הפקוד להשיב את המשימה רק לאחר שהושגה...

לסקוב: זה שייך לאופי השאלות שאני רוצה עכשיו להציג,

והוא לא כל כך לתאור האירועים כפי שהם היו באיזה שהוא

אירוע, אלא יותר על התכנית הפקודית כפי שאישר אותה המטכל. מבחינת

הנתוק של רכוז המאמץ,

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף ש. גונן

8173

לסקוב: קיום תנופת התקפת הנגד, איך נרקמו, איך רחמת
את האוגדות על מנת לממש את החכנית הפקודית, ולכסוף

גונן: סליחה, על מעוזים לא ענית,

לסקוב: נכון, יש על מעוזים.

המשיכה: מ.ט.

לפני כן יע

- 51 -

ועדת החקירה - ישיבה קמ"ד

סמ

12.8.74

הער אלוף שמואל גונן

לסקוב:
 לפקודה הרמט"כל ב-06.17.30 וש"ל ב-07.9.23
 ואחר-כך הצעה 143 ב-07.18.07 לחקוף את המעוזים
 בלילה ולבסוף אחת מאשר חקיפה באור יום.

ש. גונן:
 קודם כל חנוסחים של השיחה עם הרמט"כל ב-06
 .17.59

לסקוב: יש לי אותם.

ש. גונן: יש לך אותם. אני אז ביקשתי לפנוח את ראס-מסלח.
 היחה לי ידיעה

לסקוב: חוראה ל-262, 572 יצאה באו"ח לילה מהפיקוד

ש. גונן: לאהיחה לי חוראה לפנוח מעוזים.

לסקוב: חוראה של הרמט"כל היחה ב-6 בלילה. ב-06
 08.30 בחיק של חוראה של הרמט"כל; שם סופיע
 שהוא ^{סודיע} בפיקוד דרום לפנוח ב-60.17.30 או 18.25 מעוזים שאינם
 במאסן העיקרי. לפנוח אותם.

12.8.74

הערך אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אני מרשה לעדין מה שכחוב בפקודת הרמט"כל.

שאלתי אותו וקיבלתי. ניתן לעזוב מעוזים

שוליים כאשר כוחות מרוכזים נגד מאמצים. אם ראם-מסלה שולי - מוכן להחמק עם המעוזים העיקריים.

לפנות. יש רכב; אפשר לפנות. אם אפשר לפנות, זה מה שרשום אצלי.

שאלתי את הרמט"כל. שאלתי את הרמט"כל ב-20 לפברואר 1974.

לסקוב: לפי עדות הרמט"כל הוא ב-17.60 או 18.30

נתן הוראה לפנות מעוזים שאינם במאמן העיקרי.

ש. גונן: לא זאת הפקודה שקיבלתי.

לסקוב: אני לא מצאתי את הרשומה אצלך בכלל.

ש. גונן: יש ב-17.59.

לסקוב: מהרמט"כל. זה הטכסט שקראת אותו?

ש. גונן: האלוף דיבר עם הרמט"כל ודיווח על החקמה

מסוקים על ראם-סודר ונחיתה בראם-מסל.

מבקש אויר. מבקש לעלות על החטיבה בנחלים & באלכסנדריה ופורט-סעיד.

האלוף צופה דיוויזיה & חוץ שעה שעתיים. באיזור ריכוז ואם יהיה

שם חכונה ע"י הרמט"כל. הרמט"כל מוכן לפנות מעוז על מנה על מנה לא

לפצל כוחות.

12.8.74

הער שמואל גונן

אני ביקשתי אישור לפנות את ראס-סלח וקיבלתי.
לא היחה פקודה לפנות מעוזים במוצאי-שבת.

לסקוב: לא נאמר שלא היחה פקודה. אחח לא קיבלח
פקודה לפנות את המעוזים. כי ניתנה פקודה
לפנות מעוזים שלא היו במאמץ העיקרי. אל חגיד שלא היחה פקודה.
אחח לא קיבלח או לא הבנח.

ש. גונן: לא קיבלתי.

לסקוב: אז הפקודה יצאה מ ב-0.23.07; הפקודה הבאה
שלך. נכון?

ש. גונן: ב.9.37.
אני מדבר עם אמף הרמט"כל ב-0.25. פקבל אישור
לפנות מעוזים עם הלחץ חזק מדי.

לסקוב: כשהכוונה שהמעוזים יפנו את עצמם ולא שתחית
החקפה בשביל לפנות אותם.

ש. גונן: א ני לא יודע; הדברים מופיעים בשיחה.
ב-9.37 אני נותן פקודה לאלברט לפנות מעוזים
שאפשר. החשובה שלו: אי אפשר לפנות.

12.8.74

הערך אלוף שמואל גונן

ש. לנדוי: סמה אחת קורה את זה?

ש. גונן: סיומן חס"ל.

ב-9.46 אני מדווח לרמט"כל שמכיוון דרוסי כן ספניס,

אפשר. כיוון דרוסי ש זה קידר. אני רוצה להקן ביומן חס"ל.
 ביומן חס"ל מופיע שב-11 נחתי פקודה לברן שבלילת ישאירו את הציוד
 ויפרצו דרך לציר הרוחב. את הפצועים ישאירו בשבי.

ש. לנדוי: מנחנו מדברים על ה-7 בחודש?

ש. גונן: כן.

ב-11 כחוב אצלי. פעם שניה כחוב

ש. לנדוי: השיחה עם אלברט, סחי?

ש. גונן: ב-9.37.

ש. אגרנט: אחת נחת לו פקודה לפנוח את הסעוזים?

ש. גונן: הוא אמר לו שאפשר לפנוח. אמרתי לו להגיד לו

לצאח.

12.8.74

תעד: אלוף שמואל גונן

איפה החשובה של אלברט?

לנדוי:

כחוב ליד זה: אי אפשר לפנות. זה טובן מאד.

ש. גונן:

בדיוק אוחו דבר אני מדווח גם לרמט"כל ולסגן

הרמט"כל שאי אפשר לפנות.

אני רוצה לחקן ביומן. יש עות. אני לא רוצה

לעשות עוול לברן. כאן כחוב שב-11 נחתי לו פקודה לפנות. פעם שניה

זה כחוב ב-12.39. פעם ב-11 ופעם שניה ב-12.39. הנכון הוא 12.39.

אח זה גליתי עכשיו. לא סצא תן בעיני. הניסוח דומה מאד. סצאתי

ששני בחורים כתבו יומן. אחד מהם טעה בזמן. אני מניח שזה שטעה

זה דוקא שכחב 11, כי זה מזדהת עם מה שאשר אמר.

או 11 צריך לבטל?

לנדוי:

כן, הוא כפול. מה שאני אומר זו השערה קרובה

ש. גונן:

לוודאות.

הנכון הוא ב-12.39. אצל ציפי אשד

ס. לנדוי:

אצלי רשום: הפקודה של השר; או האנתייה של השר

ש. גונן:

להוציא אח תכוחה סמקעוזים; * בחילוך עצמי

או בחילוך של סנקים.

12.8.74

העד: אלוף שמואל גונן

ס. לנדוי: 12.39 אי אפשר לחלץ סמילנו וס....

ופה כתוב: לפנוח את הסעוים להכין הגנה דרך

חת"ס. הכוחות עייפים ויש להתזיק גם את הציר הצפוני. לפנוח את רוב. יש לתח הוראה לפרוץ תחוצה דרך ציר הרוחב. להשאיר את הפצועים שיפלו בשבי.

ש. גונן: אחר כך ב-12.56 יש ביומן רל"ש.

סליחה; ביומן הס"ל יש עוד משהו. אני סח"ק

את הספר. ב-14.05 שיחה עם ברן

ס. לנדוי: "מה חקו העמוק במידה ויצבור כוח. בלילה יפנו את

הסעוים. בלילה נראה מה סחרחש".

ש. גונן: כן.

אלברט לא נתן את הפקודה לפנוח את הסעוים.

הוא לא העביר אותה למטה.

לסקוב: זה יש לך דיווח סאלברט על זה?

ש. גונן: לא.

לסקוב: את זה שמעו מאחריים?

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אני באמה צריך לדייק בניסוח. את זה שמעתי מאחרים.

בקשר לפיננזי מעוזים אני רוצה לומר עוד דבר.

מ. לנדוי: אתה הזכרת קודם את יוסן הרלי"ש. מה היה שם באיזו שעה?

ש. גונן: ב-12.56 לברן. המעוזים ייאלצו עצמית עם השארה פצועים שלא סיטלטלים או לפי שיקולם בעזרת הכוחות שלנו.

היו"ר ש. אגרנט: הם בעצמם יפנו?

ש. גונן: הם צריכים להחליט. צריך להחליטם אחם וחם צריכים להחליטם. לית מאן דפליג שניתנה פקודה לפנוח מעוזים בלילה ביום ראשון, בנוכחות הרמט"כל.

לסקוב: יש פקודה שיצאה ואישור שחיא הגיעה?

ש. גונן: לא, אבל יש הרבה מאד אנשים שיודעים.

מ. לנדוי: מה זה ביום ראשון בלילה?

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

- ש. גונן: בין יום ראשון לשני בלילה.
- א. ירין: ניהנה פקודה לסי?
- ש. גונן: לי, בנוכחות ברן ואלברט. שהם יצאו.
- לסקוב: לאריק לא אישרהם לפנות.
- ש. גונן: אני אניע לאריק.
- חיו"ר ש. אגרנט: בזמן הביקור של הרמט"כל.
- ש. גונן: זה לא ביקור; זה קבוצה פקודה, אישור חכירות.
- נבנצאל: בזמן שהיה בביקור.
- חיו"ר ש. אגרנט: בזמן חיותו בביקור בלילה ב-7 לחודש?
- ש. גונן: כן. שיגידו לנו לפנות אחת-עשרים.
- ס. לנדוי: באיזו צורה? שהם יצאו והמנקים יפגשו אותם?

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: לא. להגיד להם לצאת.

ס. לנדוי: להגיד להם לצאת ולהסתנן לקווים שלנו?

ש. גונן: כן.

נבנצאל: באותו מעמד דובר על זה באיזו מידה תהיינה פעולות לחילוץ לסחרת.

ש. גונן: אני אמרתי שאני לא זוכר. או שאמרתי שלא אמר. אין לי רישום. ענין הסעוים שנלחנה פקודה להגיד להם לצאת. בזה אני בטוח.

חיו"ר ש. אגרנט: זה רשום באיזה שהוא מקום?

ש. גונן: לא מצאתי את זה רשום.

נבנצאל: כל הנושא; באיזו מידה לקבץ לחקור לקו התעלה ובאיזו מידה לחלץ, זה היה נושא גדול. ערב ת-8 זה שיחק הפקיד גדול ב-8 לחודש.

12.8.74

תקד: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: כאשר הרסט"כל היה; לא ידעתי שבאוהו לילת החזיון הם עוד לא יצאו. זה נקרא לילת בבוקר זה היה אחרת.

לסקוב: אני רוצה לתבחר את השאלה שלי. לאחר כל זה; אני סחאר לי שקיבלת דיווחים שהפקודת האלה אינן סחבצעות. ב-078 ב-18.00 יש הצעה לעשות החקפה/ בשלושה מעוזים; שדווח לה ע"י 143 שמצבם קשה וכו'. אחת מה הפעולה הזאת אינך מסר.

ש. גונן: לא.

לסקוב: זה היה ב-7 לה רש בשעת 18.00. את הפעולה הזאת אחת לא מסר. לעומת זה אחת מסר תוספת פעולה ל-2 או 3 מעוזים אלה לאור יום. תוספת משימה לאוגדה 162. מה היו השיקולים לא לפעולה לילה שהפכו להיות לשיקולים של כן לפעולה יום של 162? זאת השאלה.

ש. גונן: הדיווח של אריק במדויק היה: שלושה מעוזים. חזיון מצבו קשה, עובדה ומצמד מצבם טוב. אם אחת אומר ששלושה מצבם קשה; זה קשוב אם מה שאני הולך להגיד. אני אומר לאריק להגיד להם לצאת, והוא אומר לי שהם לא יכולים.

לפני כן רשפה פ.ס. 2/

ועדה החקירה - ישיבה קמ"ד -61-

ר.ב. 2/

12.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן:

והוא אומר לי - שהם לא יכולים, אני אומר לו: אני לא מאשר ש. גונן:

לך התקפת לילה, חבוא אלי. כאשר הוא בא, אני גם לא מאשר לו

התקפת לילה, והסכרתי זאת בפעם הקודמת - נקאה לי, שזה בשום אופן לא יעבור

לצוע מפזרה למערב, במרחק ממצמד לפורקן ולחזיון, לא היה לדעתי אז סיכוי

לחצליה, כי עכור דברים כאלה במוצאי שבת שילמנו כיוקר. ואז אני אומר לו, אחרי

שהוא אצלי, אני אומר לו: אריק, אנחנו נראה בבקר. בבקר עם אויר יש סיכוי.

במוצאי שבת לא היו פעולות בשביל לחלץ אנשים מהמוצבים ח. לסקוב:

אלא חבירה למוצבים לפי חכניות בטחון שוטף, כפי שהם היו.

הוציאו פצועים, אבל לא זאת הנקודה. הנקודה שאני מאבד סנקים גונן:

בלילה. אני כבר יודע שבגזרה הדרומים נכנסו בערב 96 סנקים

ו-90 ובבקר יש 28. כלומר, אני כבר רואה, שהלילה הוא לא טוב בשביל סנקים

וחי"ר. ואז אני לא מאשר בגלל הלילה את התכנית של אריק.

ז"א, הנימוק שלא אישרת בלילה הוא, שצידי סנקים חי"ר ח. לסקוב:

פ.נ.ס. נמצאים בשטח והם דופקים את הסנקים? דבר כזה

גם היה ביום בבלוזה כאשר 162 הגיעו.

בבלוזה דפקו 2 סנקים ונפגעו בהם כמה אנשים והסנקים פתרו את גונן:

הבעיה, כי הם ראו את האויב. כאשר לא רואים אותם והם

מצויישים בס.ל.סים יותר מאשר אנחנו, מצב הסנקים פחות טוב מאשר ביום.

הסנק רואה את כל הטווח שלו ואיש חי"ר לא רואה כך.

זה היה הנימוק? לסקוב:

כן. גונן:

השיקול ברור, אם זה היה השיקול נגד לילה וזה היה השיקול לסקוב:

בעד יום ולו על ידי חוספת למשימה 162, השיקול ברור.

ועד היום, אבל לא מזרח מערב, אלא צפון דרום. גונן:

הנקודה ברורה לי, אבל בשלב מסויים זה מזרח-מערב. לסקוב:

ברבע מסויים, 3 ק"מ, 4 ק"מ זה מזרח מערב. גונן:

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

באור יום ישנו הנ.ס מהצד השני, שצריך גם להתחשב בו.

לסקוב:

אבל באור יום, עם אויר וארטילריה...

גונן:

עוד נביע לזה.

לסקוב:

השאלות הבאות שלי פכוונות לא לתאור של המעשה וללוח הזמנים

אלא יותר לתכנית הפיקוד כפי שאישר אותה ראש המטה הכללי, ואיך

מפקדה אפיקוד נתנה את המאמץ העיקרי לפי זה, את קיום התקפת הנגד, והדבקות של

מפקדות האוגדה במטרה כפי שהיא נובעת מתכנית הפיקוד. וכסופו של דבר להכין, בידי

מי נשארה היוזמה ביום ה-8 לחודש בערב.

השאלה הרשונה, אני רוצה להכין את השליטה שלך, אם דרך

השליטה שלך בשימוש בכוח, כפי שהשתמשת בחיל-אויר שניתן לך. אגב בכמה הערות

במקרים קודמים, נדמה לי בדיון שהיה ברפידים ב-19 לפרס אתה אומר - "לא נעים להזכיר

שוב את חיל-האויר, אבל היה חנאי שהרמטכ"ל אמר אותו, כי מקבל סיוע אויר כולו

ליום השני, וזה יצא. "איך שלטת במאמץ האוירי שניתן לך? קבעת עדיפויות לפי משימות:

שופר, הנעה לא יכולת לעשות כי כל השטח מוכה בנ.ס. איך העניין עבד?

בפיקוד יש הפ"ק אויר. למעשה מטה שלם של ח"א. אל"מ ו-4-5 ס"א

גונן:

פ"מ, זה סיכום שעשיתי כראש מה"ד. והוא היועץ שלי לענייני

אויר. התכנית היתה עד 8.

הוא היועץ שלך לענייני אויר או דרכו הפעלת?

לסקוב:

לא הוא היועץ שלי.

גונן:

אתה הפעלת את האויר ישירות?

לסקוב:

לא, דרכו.

גונן:

הוא יועץ הכוח האוירי שהוקצה לך?

לסקוב:

כן. הוא גם מוסמך, לפי הטר, להקצות ביחוד. היה גם מקרה אחד

גונן:

שבקשתי ממנו, ביום ראשון, להפעיל על הגשרים את המירב'ים.

הוא הפעיל את המירב'ים כי לא היו פטוסיים אחרים.

אז הוא היועץ לאויר. התכנית ב-8 היתה, שעד 8 אויר חופשי

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

גונן:

וב-8 צמוד לתנועת ההתקדמות של ברן, לפי בקשות שלו. לצורך זה יש לברן גם כן יועץ אויר, ששמו כטלין, היה מנהל שדה תעופה דב, בחור פרצלה. האויר צריך היה להכנס לפי הדרישות של ברן, בהתאם לצרכים שלו. קשה לשחזר היום את כל הדרישות, אם אפשר לשחזר, הרבה דרישות על מזיון, והרבה דרישות על כרמלה, ואתר כך על הגדה השנייה.

איפה זה כרמלה?

היו"ר אגרנט:

כרמלה זה גם כן בגדה השנייה, מצפון לאיסמעליה, 15-20 ק"מ.

גונן:

נדסף לכך השתמשתי באויר להשיג ידיעות, כיכ היה רגע דוקא ב-8

שפתאום לא שמענו ברדיו כלום, ולא בהאזנה, ואז בקשתי מהאויר להשיג לי ידיעות.

זו השיטה הכללית.

אחה מצביע בחומר שהגשתי לעיון, שב-17 לאוקטובר, אחה קבלת

לסקוב:

סיוע אוירי רציני. אני בדקתי. ב-17 לאוקטובר, כל גיזרה סואץ

קבלה 213 גיחות, כאשר פיקוד צפון קבל ס"ה 18 גיחות. ובדקתי את ה-8 לאוקטובר, פיקוד

דרום קבל 434 גיחות, בין פורט-סעיד לאיסמעליה ועד לסואץ, בהשואה לפיקוד צפון

שקבלה 188 גיחות, כמעט דבר דומה קבלת ב-9 לחודש. ואני מסתכל על ספת המטרות של

חיל-האויר ב-8 לחודש, ואני רואה שזה בדיוק מה שבקשתי, עם רכוז גדול מאד 434 גיחות

זה לא חצי חצי כפי שחשב הרמטכ"ל בין פיק דרום ופיק צפון, אלא זה כמעט 2,5 עם

9 אבידות שהיו מסתכל פה על הצילום הזה של חיל האויר, הביצים מונחות בדיוק במקום

שאתה בקשת אותם. איך אפשר להגיד, או אם יש לך סיבה להסביר ש-434 של פיק דרום,

אם היתה לך אפשרות של שליטה כל כך מרוכזת, ושטופר, שהוא לא יודע רחמים בעניינים

האלה, שהאויר לא קבלת אותו? אם אני לוקח יום רביעי, 9 לחודש, פיק דרום 442 גיחות

10 אבידות. פיק צפון 168. אם אני משווה ל-17, שאתה אומר, שהיה יום טוב מבחינת אויר,

יש לך 213 גיחות.

יש הבדל אחד בין ה-17 ל-8. ב-17 השמדנו את הטילים ו-213 גיחות

גונן:

שקבלנו ב-17 היו יעילות יותר מאשר 434 של ה-8. זהו חשבת אתה,

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

גונן:

הרבה יותר יעילות.

434 גיחות לביזרה, אפילו עד ראש-זעפר, קבלת מאמץ אוירי.

לסקוב:

זה לא הכל לכיוון החעלה, הן היה גם על מצרים.

גונן:

אני יודע, אבל זה נחת גם על גזרת החעלה וגם על ביזרת מצרים.

לסקוב:

אני רוצה פה משהו לומר לטובתי. לפי דעתי, מאמצע המלחמה

גונן:

ועד עכשיו - לא ב-88 לחודש, ב-8 לחודש אנחנו עוד ציפינו

מאיר לשינוי משמעותי בשדה הקרב. מאמצע המלחמה ועד היום, אני חושב שאנחנו עדיין

לחופה, שטוס התקיפה, אגב יוצא מהשרות, בגלל הכמות של סוללות אויר, וכשאינן

סוללות אויר, הפסוס יעיל כפי שהכרנו אותוב-67, ואחר כך ב-17, ויותר מה-17 ב-22.

ז"א, זה לא בדיוק טענה לח"א כמה גיחות הוא שלח, אלא טיעון, לבדוק את הטענה - שהן

אינן יעילות כאשר יש טילים, כפי שציפינו שהייתה יעילות

אחה ציפית שעם סוללה כזו של טילים שהיתה לך, שכפר קבלת את

לסקוב:

בפיצנוח של ה-15 לחודש, לאפקט יותר גדול ממה שניתן

מ-434 גיחות?

בכנס הספ"ק, כאן צריכים כל אנשי היבשה והאויר לענות יחד אתי.

גונן:

בכנס הספ"ק אחרי המלחמה שוען הקא אותו הדבר. הוא אומר לבני פלד -

"את זה לא אמרת לנו קודם, מה שאתה אומר לנו עכשיו, שבמקרים כאלה אי אפשר לסייע

לנו יותר".

את זה אמר מוטי הוד בדיון מטכ"ל. בדיון מטכ"ל כאשר כולם שמעו.

לסקוב:

אולי אני א, לא הייתי.

גונן:

בדיון מטכ"ל לפני כן. בדיונים שהיו במשך ספטמבר, אוקטובר.

לסקוב:

היו דיונים עוד קודמים לפיקוד דרום, שהשתתף בתכניות שלהם ב"כחול-

לכן מוטי הוד, אתם הייתם שם.

אני לא. הוא אומד יותר, שגם כראש מה"ד, ואני מצטט את הקא בכנס ספ"ק

גונן:

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

וזה ישום כסטנוגרמה, הוא אומר למפקד חיל-האוויר - "את זה לא

אפרח לנו קודם, את מה שאתה אומר עכשיו".

כן, אני גם וזכר שמפקד חיל-האוויר התרגז מאד עליו על הדברים האלה.

לנדאון:

הוא אומר להם בערך כך - אם אין לכם אוזניים לשמוע את מה שאמרתי

אז זה לא טוב.

יש לנו חילוקי דעות על מי אמר מה ~~המתאבא~~ פה.

גונן:

אין לנו חילוקי דעות שהמודעות של היבשה היתה, שחיל-האוויר

עליו בונים. אין לנו חילוקי דעות שהוא קבל 52% מהתקציב הכסחון. היום אם אני

אשב בדיון מסכ"ל אני אתנגד לזה. אני אומר, שעם כוחות הקרקע, ~~המתאבא~~ כפילים אחרות,

~~המתאבא~~ להשיב הכרעה על היבשה חיל-האוויר לא עוזר לפני שכווחת הקרקע משמידים את

בסיסי הטילים. אז התורה היתה הפוכה.

זה לא הנושא שאני שואל אותי. אתה סוחר את עצמך מבחינת תכנית הפעולה,

לסקוב:

שכווחת הקרקע... אבל אני לא רוצה להכנס לזה עכשיו.

434

אני רוצה להבין, כיצד אתה השתמשת ב-434 ביחות של חיל-האוויר בשביל

המאמץ העיקרי. וביחות שאתה קבלת, ואתר כך אתה אומר - ח"א לא נחן לי את מה שאני

הייתי צריך.

שאני עכשיו אשחרר לאן שלחתי בדיוק את הביחות, אני לא מסוגל,

גונן:

אבל בטח יש בחיל-האוויר.

אתה ניחן לך סיוע. המאמץ העיקרי שלך ש זה 162. ב-162 יוצאות

לסקוב:

2 חטיבות. 2 חטיבות קטנות, כל אחת של 2 גדודים. הארטיילריה נשארה

מאחורי, מרגמות לא נכנסו. הכל בנוי על ח"א. אתה מקבל את ח"א ואתה אומר, ושוכ לא

נעים להזכיר, אבל היה תנאי שהמסכ"ל אמר אותו - מקבל את כל הסיוע של חיל-האוויר.

אני אומר לך - קבלת יחס לפיקוד צפון שבאותו זמן היה מאמץ עיקרי של המטה הכללי

2,5 ל-1. 434 ביחות מול 180. זה חלוקה של חלוקה 52% מהתקציב נחן לך הרכה באותו

הזמן.

ישיבה קמ"ד - בקר
אלוף ש. גונן

לסקוב:

אני מנסה להבין איך השתמשת בזה כדי שזה יעזור.

גונן:

אני הסברתי, מ-6 עד 8. אני מצטער, אני לא

מבין את השאלה. אם זאת לא החשובה, אז אני

לא מבין את השאלה.

לסקוב:

חבל. אני לא מצליח להסביר לעד. אולי אני אעבור

לשאלה אחרת.

גונן:

אני לא מתחמק מחשובה. אני רוצה להבין.

לסקוב:

אני אמשיך לקרוא מאותו חלק של הדברים שאתה אמרת

ברפידים ב-19 למרץ. אני את זה קורא כשכיל להבין

איך אז ידעת את התכנית שחרמטכל אישר. עכשיו הרמטכל סיכם כך: "ברן חוקף מצפון

דרומה במגמה ראשונה להשמיד את הכוחות אשר בצד המזרחי, כלומר - ארמיה 2. ואחרי

זה חוקף אר ק בביזרת הדרומית, כפי שאניק האר, מניסן, מדרום צפונה, כאשר אריק

מנסה לחפוס גשר. אם הוא מצליח, הוא מעביר לא יותר מחטיבה אחת. זה ענין של החטיבה.

והמשימה העיקרית היא להשמיד את הכוחות. כלומר - לחפוס גשר עם כוחות קטנים

וכו זמנית עם האוגדה כולה להשמיד את הכוחות של הארמיה השלישית."

כפי שחרמטכל ראה את הדברים, הוא ראה את הפעולה

הזאת לפי הקווים הבאים: 162 מצפון דרום, 143 בולם, 143 מצפון לדרום, כ-252 בולם

לאורך האגם והחעלה.

ואני רוצה לתבין את התמונה שהיתה לך כלילה

08-08, לא כפי שהצטיירו כל מיני דברים מהבירורים, כי אני רוצה להבין את הפקודות.

גונן:

באיזה לילה?

לסקוב:

07 - 08, לפני שהפעולה בוצעה.

גונן:

באיזה שעה?

לסקוב:

בלילה של 07 - 08.1 הכוונה השמדת האויב בין

8190

ישיבה קמ"ד - בקר

אלוף ש. גונן

כביש לקסיקון ומזרח, כאשר השיטה של 162 זה מצפון לדרום על המחנה השני. 243, 252 בולמות. לפי רישום של היסטוריה שהיה בדיון אצלך במפקדה, הם רושמים שהיו שתי אפשרויות, כלומר אופציה. אפשרות א' (בלימה על ידי אוגדה 143 ואוגדה 252, כאשר אוגדה 162 עוברת למתקפה מצפון לדרום. אפשרות ב') בלימה על ידי אוגדה 252 ואוגדה 162, כאשר אוגדה 143 עוברת למתקפה מדרום לצפון על המחנה השני. מה התמונה שהיתה לך בסוחר באותו לילה? יש פה כמה ציטוטים משמעויות שנרשמו בזמנים שונים.

גונן: האפשרות שנרשמה על ידי היסטוריה - אני לא זוכר אותה.

לסקוב: אני מקריא לך את הקטע, אם זה יזכיר לך משהו. כוונות: כוונת - בסביבות 0215 התגבשה בחפץ הפיקוד תכנית הפעולה ליום 8 באוקטובר כלהלן: המשימה & סיוע קו התעלה שבין דרך החתם לבין קו המים והשמדת האויב, תוך חילוץ הכוחות במעוזים וטנקים שקועים וכפונות למעבר לצד השני.

זה אין בתכנית של הרמטכל. ואחר-כך שתי האפשרויות האלה.

גונן: אני יכול להגיד בדיוק אין התגבשה התכנית כלילה ומה הפקודות שהאוגדות קיבלו לאור זה. אני העדתי על כך די הרבה זמן.

לסקוב: אבל יש לי מסמכים, אני רוצה לראות להבין.

גונן: המסמך שאתה מקריא מההיסטוריה, אם אני לא טועה - זהה מאד למסמך ששלחנו למטכל כתכנית. מזכיר את קו המים, טנקים שקועים וחילוץ אנשי המעוזים.

לסקוב: יכול להיות.

ועדת החקירה - 12.8.74
 " ישיבה קס"ד - בקר
 אלוף ש. ג'ונן

- ג'ונן: אלה אותן המליס. אפשר להשוות את הנוסח. הכחור כנראה העתיק מהנייר..
- לסקוב: תראה, את ההשוואה אני אעשה בלאו הכי.
- ג'ונן: אחת אומר שיש מקורות, אני רוצה להבין את הנתונים. אני יכול לחזור על מה שהצגתי כאן בימים
- חקודמים של העדות.
- לסקוב: הקטע שאתה אומר בחפץ ב-19 לפרץ, בכנס פיקוד דרום - זה מצוטט ממך?
- ג'ונן: ניסן? שאריק ילך פניסן?
- לסקוב: כן. הרמטכל סיכם כך. כלומר - זה סיכום של הרמטכל. התמונה מדברי הרמטכל היא אחרת, והוא מסתמך על הרל"ש שלו וכל מיני רישומים.
- ג'ונן: ב-19 לפרץ עוד לא למדתי את הפיענוח, עוד לא למדתי את ההקלטות.
- לסקוב: אני לא מעוניין לחפש את הפיענוח, לא את הרקונסטרוקציה ולא שום דבר. אני פנסה להבין מה היה במוחך בלילה של ה 7 - 8. כל התמונה כפי שהיא הייתה - אני רוצה להבין.
- ג'ונן: אני צריך בין 8 ל-8 בלילה מה רציתי שיהיה ?
- לסקוב: מה הרמטכל אישר לך? 162 מצפון לדרום, 143 מדרום לצפון.
- ג'ונן: את הרמטכל הבנתי ברור: הוא אמר, 162 מצפון לדרום, 143 בעתודה. שלב שני: 143 מצפון לדרום
- כשני המקרים עליהם כניצול הצלחה.

- לסקוב:** כלומר - רק לאחר הגשמת משימה ולא כחלק ממשימה עיקרית?
- גונן:** כניצול הצלחה. זאת הכנתי מהרמטכל. אמאמאמא
- לסקוב:** אני רוצה לחזור. התמונה של הרמטכל: 162 מצפון לדרום, 143 ו-252 בולפיים. לאחר השגת המשימה של 162, 143 מצפון לדרום על המטנה השלישי - זה הכנת מהרמטכל ב-08 - 07
- גונן:** כן. ואלה גם הפקודות שאני נותן. בתוספת: אני הערכת - וזה היה אז הרפה - שבדרך ברן
- מסחר את האנשים, אם הוא יכול. ואני אז הראיתי שהוא יכול. כשהוא אומר שהוא הולך לגשר, אצא הוא מציע לי לעבור ולהיאחז, ואני מקבל את זה. וכך התגלגל היום. כאשר רציתי להוציא את אריק למטה, היתה לי הרגשה שאצל ברן זה הולך בסדר. ביקשתי אישור וקיבלתי והוצאתי. השבתי - ואז הסברתי למה - שצריך ללכת קודם דווקא מדרום לצפון ולא מצפון לדרום, בגלל ריכוז הסנקעס, בגלל פחד מכניסה למרשל, בגלל לחץ על אלברט בגיזרה הדרומית יותר, הסברתי אז באריכות למה דווקא השבתי שצריך ללכת מניסן. ואני לפני שאני שולח אותו מקבל אישור עקרוני. והחזרתי את אריק חזרה בגלל לוח זמנים, בגלל זה שהוא יצא מאוחר מדי מתא. לפי דעתי זה זהה בהחלט עם כיוון המחשבה של הרמטכל.
- לסקוב:** כרגע שאושרה תכנית, אז הנקודה כבר לא חשובה.
- לא כיוון המחשבה, אלא אני רוצה להבין את הדברים כפי שהם.
- עכשיו אני רוצה לעבור לנקודה שניה: המאמץ העיקרי של הפיקוד היתה 162. התקופה הקריטית שלה, כפי שמצטייר מהעדויות, היה בערך בין 080930 עד 081130, וזה עוד לפני שבכלל היה איזה שהוא סימן שהמשימה שלהם בוצעה. באותה התקופה אני מרגיש מהעדות שלך כמה דברים. יש לך הרגשה שהמאמץ הוא לא מאמץ אוגדתי. יש לך הרגשה בשלב מסוים שלא נוצר פגע, אולי הם לא במקום. אי אפשר הרי להסתיר תחת רשתות כה כל כך גדול. ואתה מנסה ללכד או לכווך כאילו מאמץ יותר גדול. אתה כינתיים

שא

8193

שומע ששתי חטיבות נעות בצד אחד, חטיבה שלישית נעה יותר מאוחר. ואתה יחד עם זה גם מרחיב את המשימות של האוגדה הזאת, ואתה עושה צעד אחר-כך - אתה מוסיף לה גם למפוס את השטח של אג' 143, כאשר אתה מעביר את 143 תחילה למה שאתה קורא עמדת המחנה על יד הג'ירי. 162 עדיין לא נכנסה. ואתה שופע מ-10.30 או 11.00 שיש קשיים ופנו אליך קודם, נדמה ב-10.20 לקבל את הברור שהיה במדליון. אני לא זוכר בדיוק. ופה בחומר יש שיחה ביומן ההקלטות של 162, שהוא רשום ב-10.32 ואני אקריא לך, זה בין גבי ובין ברן:

גבי: אני נמצא במקומות כל הזמן, משחק שמאלת

ימינה וקדימה, כחוך אש ארטילרית כבדה x על הכלים שלי. אצל הרוב מספר פצועים מרסיסים. אבל אנחנו לא מצליחים קדימה. אגב, הדלקנו כבר כמה כלים שלהם.

זה בדף 808 בדו"ח הזה.

ברן: רות, יש כוונה להתקדם כמה שיותר מהר

לחזיון.

זה אגב קשור לנקודה די לא ברורה בדיווח שהראית,

שאתה כותב שמה ללא בעיות ובניסוח קודם: בשביל להתקדם יותר מהר.

אני בדקתי את זה עוד פעם. אני מציע שיכדוק

ג'ונן:

את זה מומחה, זה ברור שזה ללא בעיות.

חרשום את הנקודה הזאת. הנקודה חרי, גם אם היא

לסקוב:

קובעת מה האיש הבין, ואני אז אמרתי אך שברן הבין

כפי הנראה, שכמה יותר מהר. כי אחר-כך ב-10.30 הוא חוזר לגבי ואומר: יש כוונה

להתקדם כמה שיותר מהר לחזיון וגם לעבר לצד השני. האם יש לך חכניות והרגשה

שאתה יכול לבצע את זה עם הכוחות שבידך?

גבי: הכוחות שלי עכשיו מרוחקים לפנים ואיתם

אי אפשר לעשות את זה, אלא לצאת אחורה. אני חושב שיש כוחות משמאלי שלא מועסקים

שיכולים ראשית כל להכנס לחזיון ואחר-כך אנחנו מיד נוכל להוציא את אלה. הכוחות

משמאלי זה מילון (לא מוכר לי). מילון עומד כבר ב-2 מאתורי.

- ידין:** אולי זה מדליון.
- לסקוב:** מהבקר, מאז שהגעתי הנה לא עושה כלום ורק מסתכל.
- ברן: לא רוצים לחת לי אותו, אני אנסה שוב לקבל ומיד אופר לך. יתכן גם שאני מביא את 1 שלנו, נתקם מצפון לעזור לך.
- גבי: מה שחשוב לי זה לקבל סיוע. אנחנו מכוסים לגפרי, יש לי סוללה אחת. אני צריך עוד סוללה לפחות, או שניים. השיחה הזאת...
- גונן:** איפה אתה קורא אותה?
- לסקוב:** מהחומר שנתן לי איציק.
- גונן:** איזה עמוד?
- לסקוב:** 808. זה מוסף בכתב יד
- שיחה כזאת, מישהו שהיה ממונה אל האינפורמציה על המסע של כוחותינו אצלן בפקדה הקדמית, היה צריך לקלוט ולהביא לך, אם הוא תודרך ביחס למאמץ העיקרי, ביחס למשימה של האגודה, ביחס לתוספת משימה או הרחבת משימה, תלוי מאיזה נקודה מסתכלים, שניתנת לאותה אגודה. זה הובא לפניך?
- גונן:** לא.

8195

ש. גונן: אני רוצה להבהיר 2 - 3 נקודות. ברן אמר: לא רוצים לתת לי אותו. עכשיו אני יודע - אז לא ידעתי - שברן ביקש מאורי בן-ארי את היחידה, ובן-ארי אמר: לא. הוא פנה אלי עוד פעם ואמרתי: בהחלט כן, ואז גם נתתי פקודה. ברן אף פעם לא אמר לי שלא קיבל את היחידה הזאת, שמדליון לא הגיע אליו. בסופו של דבר הוא לא קיבל אותה. אילו ידעתי שלא קיבל, הייתי שוב מתערב.

לסקוב: אני רוצה להבין על סמך איזה נתונים, על סמך איזה מידע, אפשר היה בשעות אלו, שהיו שעות קריטיות של המסימה וגם של הפיקוד, על סמך מה אפשר היה להניח ש"נו ניוס איז גורד ניוז" ולהרחיק את אריק לנקמת המתנה רחוקה, לפני שברן הודיע לך שהיעד כידיו. מוכרח היה להיות מסתו, כי התאור שלך עד פקודה זו הוא שאתה מודאג. אתה מודאג עד כדי כך, שמתבקש היה שתיקח אליקופטר ותיגש לברן לראות מה קורה שם, איפה הוא בכלל ביחס לכוחות, כי הרי זה הטאמץ העיקרי של הפיקוד באותו יום, בכל אופן באותו סבר בוקר, כי גם הרמטכל אמר ש- 143 מיכנס אחר הצהריים.

ש. גונן: בפעם קודמת ארתי באריכות מפה התרשמתי, מדוע הייתי אופטימי לגבי ברן. את הצרות שלו ברן אמר לי באנדרסטטימנט. הוא אמר: תיכף יהיה בסדר, חן לי את מדליון. אני יכול לחזור ולקרוא פעמוד 808. ברן אמר לי: "לגמור כמה שיותר מהר. חבל שלא נותנים לי את מדליון, הוא נמצא על יד 1 שלי, הוא די קטן". אני מכין ממנו שאם נותנים לו את מדליון, הוא תיכף גומר. אני לא יכול להיות במקום מפקד אוגדה, לא אני ולא אלוף פיקוד אחר יכול להיות במקום מפקד אוגדה, שהוא מפקד על הקרב הטקטי בשטח. אני עושה יותר מזה, אני אומר לברן שאני מוציא את אריק מהגיזרה. אני לא מקבל הערה: לא כדאי, עוד לא גמרתי. ההרגשה האופטימית שלי כלפי ברן הייתה מוזנת מההרגשה שלו, כפי שהשתקפה בשיחות שלו. על כך הארכתי את העדות בפעם הקודמת. זה שהוא מבקש יותר מאוחר גם סיוע לגדה השנייה, מה הכעיה? הוא רוצה סיוע לגדה השנייה. אני יודע שהוא מפקד אוגדה, אני מניח אז, כמו שאני מניח גם עכשיו, שאם

- הוא מנחית החקפה עטהאוגדה שהיתה לו, היה מצליח.
לסקוב: כל זה בנית על סמך דיווח ממקור אחד.
ש. גונן: מקור אחד? זה מפקד האוגדה.
לסקוב: גם מפקד האוגדה יכול לראות רק מה שאיש אחד יכול לראות.
הרי היו לך עוד מקורות דיווח, 143 במקום שהיה היתה לו תצפית
חלקית.
ש. גונן: זה מחזק את הדיווח.
לסקוב: היתה לך רשת האזנה לכוחותינו, היה לך דיווח של כוחותינו אליך?
ש. גונן: מזה נזונותי ומזה הייתי אופטימי.
לסקוב: כל הגופים האלה היו אופטימיים, למרות זה שהייתי צריך לדרבן אותו,
שיזוז יותר מהר, שיעשה מאמץ אוגדתי, ושאלת אותו: איפה אתה ברבע זה?
ש. גונן: את זה מאמת לי גם אריק, שאומר לי: רגע, עניי הוא עוד לא פגל
כמגע בכלל, לא כולו מועסק, יש עליו אש ארטילרית והוא לא מתקדם.
לסקוב: זה היה אחרי שאריק קיבל פקודה לזוז?
ש. גונן: 11.30.
לסקוב: הוא קיבל פקודה לזוז ב-10.45, בערך. אריק זז כשברן עוד לא
"קומיטטד".
ש. גונן: ולכן אני לא מודאג. הסענה שלך אלי היתה מוצדקת אילו ברן היה
"קומיטטד" ואין הצלחה, למה זזת? אבל אם ברן לא "קומיטטד", למה
להיות מודאג? ההערכה שלי גם עכשיו, שאילו היה "קומיטטד" עם כל האוגדה, היה
מצליח.
לסקוב: אני מעוניין במה שהיה באותו רגע.
ש. גונן: אני אומר בדיוק מה שחרגשתי אז.
לסקוב: אז אל תוסיף פה שאתה פרגיש עכשיו.
ש. גונן: סליחה, פה שאני אומר עכשיו אמרתי גם בעדות הקודמת.
לסקוב: קראתי. אני רוצה להבין נקודה. בשעות קריטיות מאד לפאפץ

8197

העיקרי של הפיקוד -

ש. גונן: לא התרשמנו שאלה שעות קריטיות מאד למאמץ העיקרי.

ידין: אני קורא כיומן של הרל"ש, בצמידות, בשתי נשימות, ב-09.32

מרווח לך אריק: "המצב בחיזיון קשה! אתה עונה: "כרן מספל בזה". חמש דקות לאחר מזה, 09.37, "הערכת מצב: רוצה להוריד את אריק עכשיו דרומה לצליחה". איך מתקשרים הדברים? איך זה הערכת המצב הזו היא פועל יוצא מהאינפורמציה שאריק מוסר לך, שהמצב בחיזיון הוא קשה.

ש. גונן: הארכת בניקודה זו בפעם הקודמת. אמרתי שבגלל הדיווחים של

אריק שהמצב בחיזיון קשה, שאלתי שוב את ברן "חיזיון, עבור".

זה בכלל לא קשור בירידה של אריק. חיזיון קשה, זה לא אומר שאצל ברן קשה. חיזיון זה מעוז מוחקף, שנפל באותו יום בצהריים. מעוז שנלחם קשה, בניגוד למצמד.

ידין: חיזיון - הכוונה למעוז?

ש. גונן: הוא מדבר על המעוז. ~~ההערכת~~ להורדה של אריק קשורה בזמן ומרחב.

(הפסקה)

הי"ר אברנט: אלוף גונן, אני רוצה לשאול אותך בקשר למסמך שבידי - שיחה של

מפקד אובדה 162 עם מפקד חטיבה 460, הקלטה 08.10.32. אתה

יכול לאשר את ההמשך?

ש. גונן: זו הקלטה מרשת אחרת. איציק עשה את העבודה. אצל איציק יש

נייר שרס"ן כהנא הקליט ברשתות הפיקוד. כהנא עבר אחר כך לחמ"ל

של ברן. אני חושב שזה יומן כריש.

ידין: כתוב שאלה הקלטות פיקוד דרום.

+++++

לנדוי:

אני מציע שתברר את העניין עם סא"ל בן ארי, כדי שנדע אם אפשר
לסמוך על זה.

ש. גונן:

אפשר לקבל את זה, או לצלם?

"

הי"ר אגרנט:

חצלם ותברר אתו.

לסקוב:

אולי כדאי כבר לצלם, כי את החומר הזה נתן לי איציק ואני צריך
להחזיר לו.

ש. גונן:

אני חושב שזה רשת כריש, וזה הוקלט במסכל. זו רשת של האוגדה, אבל
אני לא חושב שזה הוקלט אצלנו.

הי"ר אגרנט:

תברר את העניין.

לנדוי:

אמרת לנו לפני ההפסקה, שהיה אצלך איש שהאזין לרשת של ברן.
כן.

ש. גונן:

זה לא אומר שהוא הכיא לך את זה.

לנדוי:

זה שזה לא חובא אלי, זה בטוח.

ש. גונן:

לא עניתי על השאלה בקשר להליקופטר - מדוע לא יצאתי אל ברן

בהליקופטר.

לסקוב:

אני פשוט ניסיתי להכין מה הידע שהיה אצלך. לפי ההתרשמות שלי
מחפירות, הייתי עולה להליקופטר ונוסע לראות מה קורה.

ש. גונן:

אני רוצה להבהיר פה נקודה אחת² אי אפשר היה באותו יום לעזוב את
החמ"ל.

לסקוב:

היה לך סגן, היה לך רמ"ט.

ש. גונן:

היה לי סגן והיה לי רמ"ט, ואני לא יכולתי לעזוב. כי בהליקופטר
יש קשר רק עם הכח שאתה נוסע אליו, וזה לא לדבילה ולא למרחב,

וזה 25.(?)

שולחים את הסגן. שלח את הרמ"ט לחפש את אריק.	<u>לסקוב:</u>
אחה צודק. אני עונה על השאלה מדוע אני לא נסעתי.	<u>ש. גונן:</u>
למה לא שלחתי? התשובה הקודמת: לא הרגשתי שיש צורך.	
התשובה היא ששאלתי את אילן + שלא הרגשתי שיש צורך, או מפני שאין קשר?	<u>היור אגרנט:</u>
אני לא יכולתי לצאת, גם אילו חשבתי שצריך. לשאלה של רב אלוף	<u>ש. גונן:</u>
לסקוב, למה לא שלחתי את הסגן, התשובה היא שלא הרגשתי שצריך.	
איפה החפ"ק השני - קברניט?	<u>ידין:</u>
בלוזה.	<u>ש. גונן:</u>

אחרי כן יע

יע.

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

8200

12.8.74, ישיבת בקר

העד: האלוף שמואל גונן

- ידין: אתה נותן הוראה להכין את החפ"ק, שם כן היה קשר ?
- הוא הוכן ?
- גונן: לבלוזה, זה עוד לא ברן, ברן היה במגע.
- ידין: איפה הוא היה ?
- גונן: (מראה במפה)
- ידין: נו, טוב, כמה זה היה ?
- גונן: צריך היה לביע אליו במסוק. במסוקי פקוד, אינני בטח יודע
אם אתם מתכוונים להכנס ללקחים, במסוקי פקוד זה בהחלט
לקח חסור מאד. מבחינת מתקון, למלחמה.
- ידין: איזה מן מסוק היה לדב תמרי ?
- גונן: סייפן.
- ידין: הוא אומר שכשהוא סס הוא שמע את הפקוד כל הזמן.
היה לו קשר עם הפקוד.
- גונן: כן, הוא סס והיה לו קשר איתי, אבל לאלוף פקוד זה לא
קשר. אני התחלתי לצאת רק כשהיים בר-לב הגיע.
יום אחד לפני זה, ב-9 לחודש, כשהייתי מוכרח לעצור התקפה של אריק
סן (מראה במפה) ואז באתי אליו ואמרתי לו לעצור, והוא לא עצר, וחזרתי.

ועדת החקירה, ישיבת קמ"ך

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף שמואל גונן

8201

גונן:

ואז הרגשתי שמחרש אסון, ואז יצאתי, זה לא עזר לי
אבל יצאתי, ככה לא יכולתי לצאת. היו ימים עמוסים מאד
עם המון בעיות, חזית גדולה, קשר היה טוב מאד לדבילה,

ידין: פרט לברן.

גונן:

עם ברן לא היו כל כך לקויי קשר, עם החסימות היו בעיות
אבל בכל זאת החגברנו, איך שהוא, על החסימות. אני הסכרתי
את זה. ממסוק למשל לא שמע אותי.

לסקוב:

כשמשתמשים במונחים כמו להעביר ארבעה סנקים ולתפוס גשר
כמשימה נוספת למשימה העיקרית, איך מצטיירת התפונה של
איזה התנגדות האויב יכול להעמיד לפני? גם עם 143 וגם עם 162. אני מתאר
לי, מה שהם דברו, להעביר, לתפוס ראש גשר, לקחת טרמפ, להעביר 4 סנקים
לצד השני, זה להעביר חטיבה לצד השני, זה נותן איזה שהיא הערכה על חוזק
או מידת ההתנגדות של האויב. לאיזה גודל, או צורה התנגדות, או תוקף של
התנגדות היארת לך כשאמרת לתפוס גשר ולהעביר 4 סנקים. האם 4 הסנקים האלה
יוכלו הרבה זמן לתקיים מהצד השני. לתפוס ראש גשר ולהעביר חטיבה, על גשר
אחד, זה עניין של חמש וחצי שעות, או שלא חשבו להעביר חטיבה אחת על ש גשר
אחד. איזה סוג של התנגדות ראית לפניך כשנתת את המשימה הזו?

גונן:

זה שני סוגים של שאלות. האחד זה להעביר את ^{שלומה} הסנקים,
זה היה רק בגזרה של ברן, באיזור חזיון, בבנייה וכפי שזה

אחר כך התפתח,

ועדה החקירה, ישיבת קמ"ד

8202

12.8.74, ישיבת בקר

הער: האלוף שמואל גונן

גונן: ולעביר חטיבה, שזה היה משני הצדדים. כנפול הצלחה פליחה

עם כל המאמץ האוגדתי להעביר חטיבה. ענין צול הצלחה

קודם, כאן הנחתי שאם האוגדה חתוקה, השמיד את רכוזי הכוח, האויב יתפוס.

לסקוב: מהצד השני ?

גונן: מכל הצדדים.

ידין: דויזיות השריון עוד לא עברו.

גונן: כן אני יודע.

לסקוב: אתה משמיד את האויב בצד ש זה, לא כולל את קו המים.

גונן: שתי הארמיות היו שתיהן מהצד השני של ה...

ידין: חוץ מהשריון.

גונן: שתי הארמיות,

ידין: חוץ מהשריון,

גונן: פליחה, דויזיות אחי"ר. דויזיות אחי"ר וחלק מהממוכנות.

כלומר דויזיות אחי"ר של הארמיות, כל דויזיות אחי"ר

וחלק מהדויזיות הממוכנות, היו בצד המזרחי של המים. עכשיו, אם פצליחים

להשמיד את האויב עד כאן, נניח, אני לוקח לדוגמה את חזיון, כי על זה

דברנו ראשון,

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד,

8203

12.8.74, ישיבה בקר

הערד: האלוף שמואל גונן

גונן:

אם מצליחים לתפוס גשר, אם מצליחים לעבור עליו לצד השני

אפשר להחזיק שם שלושה סנקים מצד זה, ושלושה או ששה סנקים

מצד זה, ולשמור על זה. אם מצליחים להגיע למים, ואם צריך להוציא את

האנשים מחזיון הרי שמגיעים למים. חזיון הוא על המים. אם מצליחים לתפוס

גשר, אם מצליחים לעבור אותו, יכול להיות שבמעבר הסנק הראשון או השני

יפגעו ואי אפשר יהיה לעבור, אם מצליחים לעבור אותו, אפשר להחזיק,

את הגשר כשמשני הש הצדדים יש סנקים. פה דובר על פגישה ששה בצד המערבי

וששה בצד המזרחי. ואז יש חפוי הדדי משני הצדדים. בהנחה שבאמת כל הכוח

עד לאותו מקום שתפסנו קש גשר, הושמד. אם הושמדה הארמיה, ודויזית החי"ר

של הארמיה, אלה שעברו, ומוצאים גשר באזור מצמד נניח, מוצאים גשר,

ואפשר לעבור עליו, ועברו הסנקים הראשונים, אם נעביר חסיבה, היא

תוכל להחזיק את ראש הגשר. עשינו את אותו חרגיל בצליחה, ש באופן

הרבה יותר חזק, ולא כנצול הצלחה, בלי שיחיה שום דבר מהמצרי מתמוטט

אבל היתה שם חסיבה חי"ר ושריון ערבי שיפול היה לחזור ולתקוף

כפי שצריך לעשות. הוא לא עשה את זה. אבל כשלקחנו בחשבון את תכנית

הצליחה, הנתנו שלשריון מצרי, מה זה בשביל דויזיה לעבור על קו זה.

יכול היה לעשות את זה, ולא עשו את זה. לו היה עושה את זה, הנתנו שהחסיבה

חי"ר החזיק מעמד, 20 סנקים, זה דבר אחד.

החלק השני של התשובה, ונתחתי את זה במסמך הפתיחה שהגשתי

לוועדה, במה היה המצרי שונה מהמצרי שהכרנו קודם. אגמ-4-4000

גם ב-67 המצרי נלחם. יחסי הכוחות היו רעים מאד לשובתם. לנו היו רעים

מאד ב-67. אז מה בכל זאת קרה. אנתנו במסות המצריות נתקלנו גם קודם

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הערן האלוף שמואל גונן

8204

גונן

אבל ידענו, היינו רגילים ופורגלים, שכעובדים את החלק

את עמוד השדרה של המטה, כל היתר מחפורר. כאן כפלחמה

הזאת לא היה המוטטות של הצבא המצרי.

ירי

אתה שברת את המטה ?

גונן

אני אדבר על צליחה במצמד אחרי שבירת המטה. כנצול הצלחה.

תקבל תשובה על החלק של העברה חטיבה. אפילו כשכתרנו את

הארמיה-3, עלינו עם כל חיל האויר על הארמיה השלישית, במשך ימים,

כשלא היו הטילים, ותחמושת נ"מ ותותחים שלהם כבר לא היה, ולא ירו על

אירונים. אחר כך הלכנו לכבוש את מעוז בוצר. אנחנו היינו בבוזר באיזה

שטח שלב, והם תפסו אותו. חסרים היו 12 טנקים, 150 או 200 איש במעוז

ובשלב הזה, זה 24 בחודש, כבר לא רצינו אכידות. ובוזר לא היה חשוב לי

מספיק. היה חשוב לי, אבל רצינו אז לתפוס עוד גשר בליטוף. אז היה לזה

לקראת סוף המלחמה חשיבות פוליטית גדולה, השר גם דרש את זה, יש לזה חשיבות

גדולה, כי אם יש לך פה ראש גשר, לא תלויים רק בראש גשר אחד אם תחדש

המלחמה. ואז, היה כבר אויר חופשי, טילים לא היו, כוחות שלנו היו כבר

כאן (במטה) שלחתי את חיל האויר על בוצר, ואז כבר היה גם נשק אמריקאי

זאת אופרת הטיל שיוורים אותו בדיוק, פצצה טלויזיה שמפוזנת

שמתכוונת על מסך והורדנו 80 פנטומים על בוצר. על יעד אחד, על מעוז אחד

על בוצר. הם ירו על הטנקים עם נשק מדויק. אחרי שירינו את ה-80 פנטומים

זה הפון, על בוצר, אמרנו לגרנית, לבשש לראות בבוזר, אם היא התמוטטה.

ועם הגישוש נשרפו שלושה טנק שרמנים והמסקחי את החתקמה. זה דברים שאצל המצרים

בפעמים קודמות לא היה.

ירי

כך זה היה גם בפלוג'ת, ב1948.

8205

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

העד: האלוף שואל גונן

ידין: נכון, ב-1948 נלחמו כנ"ם.

לסקוב: אני רוצה לחזור לשאלה ששאלתי אותה קודם. אני מכין שהתשובה שלך לשאלה שלי לאיזה סוג התנגדות ציפית, שזה סוג התנגדות למצב לאויב כן, את, שאם הצליחו לעכור את הגשר, ולהגיע עם שלושה ארבע סנקים הם יחזיקו מעמד עד שהחטיבה תעבור.

גונן: לא, אחת קושר שני דברים שלא קשורים.

לסקוב: השאלה שלי הייתה איזה התנגדות, היארת לפניך, כאשר תשג גם תפגוש, אני רוצה לקבל תשובה על השאלה הזאת.

גונן: אם תהיה התנגדות, תהיה כשניגשים לבשר, או כשניגשים למים אם אפשר לבשת לבשר, אם אפשר לבשת למים, התנגדות היא כזאת שאפשר להוריד את הגשר מצד שני. אם התנגדות היא שאי אפשר להחזיק את הגשר מצד שני, היא תתגלה בשלב הגישה למים ובשלב הגישה לבשר. פשוט.

לסקוב: השאלה הבאה, היא אולי לכמה אלפנטים של הערכת המצב שלך. היה לך מולך אויב שכערך יחס סנקים היה 1 ל-2, בערך. עליונות בחי"ר, עליונות בנ"ס, עליונות בארטילריה. מבחינת כוחותינו היית צריך להשמיד את הסנקים שהם בין הכביש לקסיקון, בערך מזרחה. היו לך באוגדה 162 - 167 סנקים, וזה לאור שתי תקלות שהיו לאוגדה כשהגיעה לבלוזה. לפי רפידים, לפי הכנס שהיה במקור דרום ב-19 למרס, ל-143 היו ב-8 לחודש 200 סנקים.

ועדה החקירה, ישיבה קמ"ד

8205

12.8.74, ישיבה בקר

הער: האלוף שמואל גונן

לסקוב: לאוגדה 252 היו 110 סנקים, עם בירו זה בערך עוד 50 סנקים. ומאחר ונקבע סאמץ דו-אוגדתי בדירוג, כלומר קודם אוגדה אחת או קודם אוגדה שנייה, ולאוגדה 143 תיחה פחות קצת ארטילריה משלה, האם שקלת לטובת רכוז המאמץ להפעיל את 143 על המחנה משני השפינג השני, ולא את אוגדה 162.

גונן: החשובה היא פשוטה, אני הסתמכתי בארטילריה של 143 לטובת 162, אני שקלתי כן כשהיו אפשרויות פתוחות,

לסקוב: ומה היה השקול¹⁷ להשתמש ב-143? גם כן מדרום לצפון.

גונן: מדרום לצפון אבל אז אני מפסיד את כל העוצמה להפסדת הארמיה ה-3. אין כל סיכוי להשמיד באותו יום את הארמיה השלישית.

לסקוב: את אותו המהלך של 143 עשה לשם 162, ובכלל דרך כביש הרוחב יכלה אז לעשות.

גונן: אל תשכח ש-162 התחילה מציר מאדים.

לסקוב: יש לך יותר מ-100 ק"מ ש-143 תיחה צריכה להגיע לעשות התקפה מהנברונים על זה, כמה אתה אומר היה לך מ-162, מציר מאדים דרומה? עוד איזה 40 ק"מ. התפרש היה ב-40 ק"מ פשהמאמץ העיקרי הראשון שלך ש היה במחנה השני. אבל אתה אומר ששקלת למרות המצב הזה של רכוז הסנקים יותר נמוך.

8207

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

12.8.74, ישיבת בקר

הערד: האלוף שמואל גונן

ענין כמות הסנקים, לא היה הבדל בכמות הסנקים בין

גונן:

162-ו. 143-ו. 252-ו. לא היה הבדל משמעי.

יש לך לוח מאחור היית יכול לחאר איך חשבת שהאוגדה

לסקוב:

162 תבצע את הפעולה של השמדת הצבא המצרי שנע בין כביש

לקסיקון מזרחה, המשימה שהטלת על ברן, איך חשבת שזה

ייעשה.

המשיכה מ.ט.

ועדה החקירה - ישיבה קס"ד - 101 - לפני כן רשמה יע

סט

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: (משרטט על הלוח)

נניח שזה ציר לקסיקון וזה קו חמים

ציר החיים הוא בערך 3 ק"מ סקו חמים. זו אפשרות אחרת.

שתי חטיבות לפניים. אחת נוסעת גם על ציר החיים שזה האגף הזמאלי שלה

והשניה במקו כאשר היא 3 - 4 קרוב לקו חמים. זה האגף הימני.

אחת סינוס מאחור ומבטיחה את העומק. כך הבנתי שהוא עושה בהחלטה.

ח. לסקוב: כך גם הוריה אוחוז אמרה הגבול הימני של חטיבה

אחת כאן, הגבול השמאלי - כאן?

ש. גונן: לא; אני לא הכחבתי לו בדיוק.ח. לסקוב: איך יבצעו השמדה האויב בשטח?ש. גונן: זו בעיה טקטית. מגלים אויב; עושים התקפה או

גדוריה או חטיבית, או שתי חטיבות. לא נתתי לו

חציא ואמרת לו: חראת פה יש נ.ט. ופה יש סנקים. יש משימה של

יצירה סגע ולהנחיה אחר-כך. התקפת. יוחר מאוחר חשבתי שהוא לא עושה

אח זה; ואחר-כך לבנתי.

תיור ש. אגרנט: האם שתי החטיבות היו צריכות להיות בעה ובעונה

אחת?

12.8.74

חער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אם היה עושה כך; היה מצליח.חיו"ר ש. אגרנט: זאח היחה הכוונה שלך?ש. גונן: הוא קיבל פקודה לתקוף התקפה אוגדחיה בגזרה

צרה סצפון לדרום. אפשר למצוא סמוכין בהקלטות

שזורסים כמו זרם. יש אינני זוכר אם אמרתי לו "בפרוכז" או לא.

זה מסש משחמע. יותר מאוחר השבתי שהוא עושה את זה אחרת.

ס. לנדוי: האם הוא יכול לפרוס שחי חטיבות בחזית צרה

כזאח?

ש. גונן: כשאני אומר לפרוס; שחי חטיבות, יש תכניות קרב.

עובדה שבחוך החטיבה אפשר לנסוע לכיוון זה

חמיד למטה; אפשר לנסוע אחרת בשדרות, ואפשר לנסוע אחד לפני שש

זאח הטקטיקה שהוא צריך להכנס אליה. אני לא. יותר מאוחר; שבנתי

אחרת. השבתי שהוא עושה את זה אחרת. השבתי שהוא יעשה במקום חטיבה

בעורף הוא יעשה דבר כזה. התקפה עם שחי חטיבות. או מוחר גם

לנוע עם שחי חטיבות לא כך, מוחר גם לנוע כך (מצביע על הלוח)

אחח טח ואחח טח.

חיו"ר ש. אגרנט: כלומר, אחח אחרי השניה.

ועדת החקירה - ישיבה קמ"ד - 103 - סם

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: זה נקרא בדרוג.

חיו"ר ש. אגרנט: זה מה שחשבת יותר אחר ?

ש. גונן: כן, אני מתחיל לפתח איך הבנתי מה קורה בשטח. עם שלישיה בצד. בהתחלה חשבתי שציר חתיים 500. כשיש סגע יש לו שתי אפשרויות: או ליצור סגע עם חטיבה אחת ולחכות לשניה, או לאפצט ליצור סגע ולהכנס עם אחת לציר; גם זה סוחר. זה פחות טוב אבל גם זה סוחר. בסופו של דבר הבנתי שהוא נמצא עם השלישיה על ציר הרוחב. וזה כבר לא מצא חן בעיניי. כל זמן שהוא סמר על היעדים, הוא אמר: המשימה שלך "צירניתי", המשימה שלך "תלופ", המשימה שלך "הסומל"; לא התערבתי. כאשר הבנתי שהוא הולך חנה; כן התערבתי. ואז אני אומר לו: לא, על הציר הזה אחת לא הולך. הוא היה צריך לתקוף. הוא רוצה לתקוף את מסורי. אני לא מתערב בקרב; אני לא צריך ולא יכול. הוא בשטח. הוא רוצה לתקוף את מסורי, הוא רוצה לתקוף כך, ואני אומר לו: לא, זה לא. ש תקוף מצפון לדרום. ואז הוא אומר לי שזה לא סמר. אני אומר שאני לא יודע אם זה יותר סמר, אבל הם מאורגנים להגנת סקרחה.

חיו"ר ש. אגרנט: מי זה "הוא"?

12.8.74

הערד: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: בנן.

כשאני סתחיל להרגיש שינוי ביעדים, זה אני כבר לא מסכים אני סתערב. אם הוא רוצה לחקוף עם חטיבה אחת את מסורי ובאותו זמן עם חטיבה שניה באיזור חזיון, עם סרחק ביניהם של 12 ק"מ, כאשר השלישיה אצלו ביד, סותרין, כי הוא חסיד יכול לרכז על אחת מסתי הנקודות סאמץ עיקרי של שתי חטיבות. גול החטיבות אף פעם לא עולה על 110 טנקים. 110 טנקים זה תקן של חטיבה. סתחילים עם זה סלחמה וגוסרים עם חצי או עם רבע או שלישי או שני שלישי.

לסקוב: חשבתי שהוא ילך עם שתיים קדימה או אחת קדימה

ובדרוג הישר.

ש. גונן: כן, בערך כך.ח. לסקוב: נסיתי לראות את התכנית הראשונית, אחר-כך תחוספות

של המשימות כפי שקרו.

קשה לי לתשחרר מתהרגשה ששינוי של משימה או תרחבת

משימה, חוספת משימה הוציא עוצבה משינוי המסקל שלה. א-162 התחילה

סתנועה מצפון לדרום ומקו אמים או לקסיקון סזרח. אחר-כך פעולה

סתזרח לסערב, חילוך סקוזים, לחפוס גשר, להעביר סחלקה, להעביר

חטיבה, לחפוס את השטח ש-143 ספנת כשהיא זזה דרומה. 143 איה

לה כוננות לשלושה סקעוזים, אחר-כך לנוע דרומה לג'ירי לעסדה ססתנה

אחר-כך אפסרוה של מצ סדרום לצפון ומצפון לדרום. אלה הן משימות

8212

ועדת החקירה - ישיבה קס"ד - 105 - סט

12.8.74

תעד: אלוף שמואל גונן

או הרחבות משימה או תוספות משימה במצב שהיוזמה בירי האויב שקשה להניח שהם לא ישפיעו על הכוונת, על המשימה ועל שיטת הבצוע של המשימה העיקרית. האם ראיית לנגד עיניך את התוספות האלה ובאיזו מידה הם עלולים להשפיע על כל אוגדה ואוגדה.

ש. גונן: כל אוגדה זה אחרת.

נתחיל על 162.162 לא קיבל אף משימה אחת

שלא הייתה לו לזה התראת.

ח. לסקוב: אני לא חולק על זה. הנקודה היא לא אם עבודה

המטת הייתה בסדר, אם הודיעו או קיבלו התראת.

אלא אם ראיית לנגד עיניך איזו שהיא תוספת של משימה או הרחבת משימה ושאלת את עצמך אם זה יכול להשפיע על משהו?

ש. גונן: כן, בתחלת ראיית, ולא ראיית שום סיבה שזה

ישפיע. לדעתי זה לא צריך היה להשפיע.

גם איך הדברים התגלגלו. אני אוסר לו בבוקר: יש לי שלושה מעוזים לא הצלחנו להגיע אליהם. הם לא יצאו, אבל הם ישנם.

ח. לסקוב: אני מנסה לראות את השיקולים שלך.

12.8.74

העץ: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אני חשבתי על זה גם לפני וגם אחרי. אני בפירוש לא מוצא ל-162 שום סיבה מדוע היה צריך חזיון לגרור. מדוע צריך היה חזיון להוציא אותו משיווי המשקל. אני להסחי גם קצת... זה לא קורה. יש לך משימה להשמיר אויב בגזרה. אחת סחנדב לצאת למעוז ולצאת, אם אחת לא יכול, אחת לא יכול, חגיד שאינך יכול. היה צריך להגיד לי פעם אחת: אני לא יכול לגשת, וללכת הלאה.

ח. לסקוב: אולי בכלל לא צריך להגיד דבר כזה שהוא יגיד לך לא. הרי נחה לו משימה שאושרה ע"י הרמט"כל, להשמיר את האויב במקום הזה. ברגע שהוא אומר: המשימה בידי הצלחתי, אומר: לא, תעבור הלאה.

ש. גונן: צריך להיות לפי דעתי רשע, לעבור 3 ק"מ מחזיון ולא לנסות משהו. אם הייתי סכניס את ברן בשביל חזיון, זו שאלה אחת,

ח. לסקוב: אנחנו עוסקים בענייני צבא ואין כאן עניין של רשע או לא.

12.8.74

תעד: אלוף שמואל גונן

ש. גונן:
 הוא יורד בהקפה אוגדחית. הוא עובר 3 ק"מ
 מהמקוץ. אני בפירוש סבור שהיה חגיגוני להגיד
 לו: אם אתה יכול, תנסה לגשת. ואני סבור שזה לא הוביל, או לא צריך
 היה להוביל להסחה הדעה שלו מהמשימה העיקרית.

ח. לסקוב: השאלה שלי הן לפני מעשה, לאחר מעשה זה ברור.

ש. גונן: לא, הייתי סבור כך גם לפני מעשה.
 הוא/לא קיבל הוראה להחליף את 143 בגזרה.
 עור

ח. לסקוב: מ בהחלט. אתה אמרת ל-143 שהוא יחליף אותו
 בגזרה. ואני שאלתי אותך, האם חודעה לברן,
 שאם הוא יבוא, צריך לחפוס את משטח הזה. אמרת: כן. הרי לא יכולת
 לתת לאריק לעצוב.

ש. גונן: הייתה בינינו חוסר קומוניקציה, ביני לבינך.
 אני הבנתי שאריק משאיר גרוד בחסדיה. פקודה
 כזאת הוא קיבל והוא משאיר.

ח. לסקוב: לא הייתה פקודה לאריק להשאיר בחסדיה.

12.8.74

העד: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: יש לי יומן רליי.

לסקוב: חמצא ביומן רליי שאחה מודיע לאריק, שבסקופו

ברן יתפוס את השטה. זה שטח שאוגדה מפנה.

ש. גונן: 12.45.

ח. לסקוב: כוננוה לזוז ב-10.20 וחוא זז ב-10.40.

ש. גונן: חוא זז יותר מאוחר.

ח. לסקוב: לפני כן אמרה לו; כך נאמר בעדוה שלך וגם שלו,

שברן יחליף אותו.

ש. גונן: חוא קיבל תוראה להשטיף גרוד מ-800 בחמדיח

ובקום זה חוא השאיר גרוד....

ח. לסקוב: באיזו שעה קיבל אח תחוראה להשאיר גרוד.

ש. גונן: ב-12.45. חוא אז יצא בערך.

ח. לסקוב: חוא קיבל מקודה לזוז, סתיף

ועדה החקירה - ישיבה קמ"ד - 109 - 110 - סט

12.8.74

הער: אלוף שמואל גונן

לפני זה חודיעו לו שברן יבוא במקומו. אני שאלתי: האם ברן ידע שיבוא במקומו, אהה אמרה: כן. עכשיו אני מבין שאהה אמרה לו שברן יבוא במקומו, ולברן לא אמרה שהוא יבוא במקומו.

ש. גונן: אני אגיד לך מה אני אז הבנתי. אחר-כך אחפש

בניירות לראות מה בדיוק אמרתי לסי.

אני הבנתי שברן מגיע לגזרה כולה כי הוא חוקף

אה מסורי. אני יודע שברן חוץ שעה ורבע, בשעה 11 יחוקף אה מסורי.

אם ברן יבוא במקומו, זאה אומרת שהוא בא כבר לשטח ואז לא צריך

לתחזק אה כל חקו. ועד אז הוא מחזיק גרוד בחסדיה. מה אמרתי בדיוק

ולסי; אה זה אני צריך לחפש בניירות.

אחרי כן רשמה רב

12.8.74 - בקר

העוד: אלוף גונן

היו"ר אגרנט:

על איזה גודר מדובר?

גונן:

על גודר של חטיבה 600, שעומדת בגיזרה.

סליחה, יש לי פה סמוכין, לפי יומן החמ"ל, של אריק היו 170

טנקים ב-4 בבקר.

אני לא מוצא את זה עכשיו אחפש זאת בזמן ההפסקה.

א', אני בטוח במה שאני אומר. בקשר ל-143 זה אחרת.

הוא קבל פקודה כיום ראשון בערב, במקור מצפון לדרום. ב-6.17 אני אומר לגדעון -

חוזר אתו על התכנית, כאשר אני אומר לו, שלא ילך למעוזים, אני חוזר אתו על התכנית,

בינתיים אני מוצא מברק שנשלח לאריק ב-5 בבקר, ונמסר לו ע"י ס"א בני רהב שהיה

העוזר שלו, שאומר - ש-162 התקוף משון לדרום עד פצמד. אנחנו כבלימה ועתודה להתקפה הזו.

לאחר גמר הצלחתה ההחלפה, יורדים דרומה לכיוון מטרק, לפי פקודה. 252 פחות

בלימה... זה הפתק שנתן לי דני רובי, שהוא נתן לאריק. ז"א, יש לו, הכל פה כתוב.

אני הכנתי זאת להגיש לכם כמוצג.

זה לא חדש, זה לפי התכנית.

י. ירין:

זה לא חדש. אני אומר, ב-143 המצב היה אחרת, ואני עכשיו הולך

גונן:

להגיד במה זה אחרת.

ממי המברק הזה?

היו"ר אגרנט:

מהפיקוד לאריק, זה ניתן ביד ע"י ס"א דני רהב.

גונן:

המוצג הזה יהיה 356. מה כתוב פה?

היו"ר אגרנט:

שתי המשימות של אריק ושל ברן. ומה 143 עושה? - הקא כן מקבל

גונן:

משימה חדשה. הוא כן מקבל משימה לנוע מהדרום צפונה במקום

מהדרום צפונה. מאחר והוא טרם השיב מבע, הוא עוד לא מבע, אני סבור שזה אפשרי.

הסיבות למה עשיתי את זה?

עצרה אותו בגידס, אמרת שהוא בהפתנה בהגידו יקבל פקודות

לסקוב:

להמשיך?

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

גונן: אני יותר מזה אמרתי - אמרתי, בגידי אני אגיד לך, אם אתה

תחקוף בגיזרה הצפונית מצפון לדרום או מהדרום, זאת אני

אגיד לך בגידי. כמה זה תלוי? - כידיעות שאני אשיב על הצתב בגיזרה. בינתיים

התברר לי שיש ריכוז סנקים בניסן, אני מודאג ממשל, ויש לי בעיות, ואני מליט

לפסות ללכת מדרום.

ה. לסקוב: ב-14.30, אתה אומר לו לחזור בחזרה. אתה זוכר מה היה הנימוק,

אצלי רשופים שלושה נימוקים לפה סחזירים אותו. אני רוצה לדעת

מה היה אצלך כראש באותו הרגע. תן לי אני אקריא לך את משלושה ותגיד לי איזה

חשבת, כי זה יוצא מהעדויות: 1) לא יעמוד בלוח הזמנים;

2) נתקבלה ידיעה של מחקפה מצרית לאורך כל הגיזרה

לא מצאנו לא את התאריך, ולא את הידיעה.

3) לא הולך לברן.

מה שמנייהן, או אחת מהן שהיה הכי כולט אצלך, לאחר שהזזת אותו

לנקודת המפתח ונתת לו כבר לחקוף מצלח וכו', אתה אומר לו - תחזור.

גונן: הדומיננטי ממש היה לוח הזמנים.

לסקוב: והשאלה האחרונה היא: בסוף היום בידי מי נשארת היוזמה

באזור הקרבות של המחנה ה-2 והמחנה ה-3?

גונן: כמו שהתחלנו.

לסקוב: כשהתחלה ניסית לקחת מהם.

גונן: כשהתחלפף את המלחמה. אנתנו ביום ה-8 בערב, אני הלכתי כמון

לתאר, לא רציתי להכניס את אריק לעזרת ברן. למעשה זה נגמר בזה

בזה שהם עשו התקפת נגד. הם נבלפו בהתקפת הנגד, ז"א, הם לא כבשו שטח בהתקפת הנגד

הם נבלפו בהתקפת הנגד, וחזרנו למצב ההתחלתי. היוזמה לא עברה לידינו, על זה אין

מה לדבר, אבל עברה לידינו, דבר שקודם לא כל כך היה לנו, היכולת לבלוס. כי התקפת

הנגד שלהם שהושמדה או נפגעה קשה, יש לזה משמעות על יחסי הכוחות.

לענות חשובה צבאית, חד משמעית, שתיוזמה היתה בסוף היום בידינו או בידיהם,

12.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

י. ידין:

בעצם זה לא משנה כיום לככות, אכללפי מסמכי השלל, אני לא יודע אם היינו עושים אחרת, אם אני הייתי עושה אחרת, כדיעבד עשינו בדיוק לפה שהם חיכו מבחינת הדוקטרינה שלהם. כלומר, הם העבירו את החי"ר לפני שהם מעבירים את השריון, הם ציפו להתקפות קשות של השריון שלנו, הם אומרים - אנחנו נכתה את ההתקפות האלה, ואז נפתח את הדרך למעבר השריון. זו היתה הדוקטרינה שלהם לפי מסמכי השלל.

גונן:

מה שהייתי מבקש ר"א ידין, תבדוק את הדוקטרינה. הם קוראים לזה - שלב ההמתנה הטקטי. תבדוק במסמך השלל מאי ה האריך הם ציפו להתחיל את שלב ההמתנה הטקטי.

י. ידין:

אני הבנתי, אני מוכן לבדוק טוב, שהם ציפו להתקפות הנגד שלנו, מיד עם מעבר החי"ר אף המסוכנות.

גונן:

אני חושב היום, אחרי שקראתי את מסמך השלל, אחרת. יכול להיות שאני טועה.

י. ידין:

יכול להיות שאני.

גונן:

שהשלב הזה, הוא היה השלב שבו הם רצו לתקוף. אם לחזור בקצרה על מה שהם רצו - הם רצו לתפוס 1, פלוס 2, פלוס 3. ומפלוס 3 לעבור

מעבר לציר החתם. ציר החתם בידיהם ואז לעשות שלב עצירה על טנקים, כעין תנאי, כך מנוסח שם, להמשך ההתקדמות שלהם. אנחנו נתקוף את קו החתם. נשתחק ואז הם יצאו.

י. ידין:

איך הם יכלו להניח ככה, כשהם יודעים מהתצפית שלהם, ותצפית

ישירה, שלנו יש דינמיקה משוריינת ממש קרוב לקו, לפחות חטיבה אחת. והם צריכים להניח, שהתקפות נגד תתחלנה מיד.

גונן:

אנחנו מדברים על מסמך השלל?

ידין:

כן, כן על זה אני מדבר.

גונן:

אני אז חשבתי, ויחד אתי חברי, שה-8 לחודש 7 יום שבו התקפת

הנגד, אני עוד נתחתי, איננה מורחבת, אלא מקבילה. הם עוד לא

מאורגנים כמו שצריך, עוד אפשר לתקוף, זה מה שהנחתי בערב, ב-7 בערב. ב-8 בערב,

12.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. בונן

בונן:

אני כבר אז אמרתי - אנחנו אסור לנו להמשיך לתקוף. אם נאבד כל יום 70,60 טנקים, אחרי 3-4 ימין, אין צבא, ונחכה עד שיחרכז כוח. היתה לזה התנגדות בין החברים. הם רצו לתקוף, פרט לברן. אריק ואלברט רצו לתקוף. אני זוכר שב-7 בערב, בא אלוף של לפקדה ודבר עם אלברט, בטלפון, אז אלברט אמר לו - הפסדרנו 24 שעות. כי עשיתי את זה בפירוש בניגוד לרצונם של החברים. הם רצו לתקוף. עוד ב-10 בערב כאשר הגיע בר-לב, ~~אמא אמא אשרון~~ - לבוא בלילה עם האובדה ולתקוף התקפת לאגא לילה. אני רק מדבר על התפיסה.

י. יודין: זו פנטסיה סתם. נניח לרגע אחד שלא היינו תוקפים והיינו מרכזים

את הכוחות שלנו קצת, כל אובדה במקומה להתארגן וכנ" וכנ"'

על צירי חסימה ברורים. והם היו נניח אפילו מעבירים עוד כוח שלהם, עוד לא את השריון, לפי התפיסה שלך, אלא את שלב ההמתנה הטקטי, ואנחנו היינו תוקפים אתר כך את אותה התקפת מסודרת כעבור יומיים, מה יכולה להיות לפי דעתך, אני שואל אותך אישית?

8221

גונן:

זה לא אישי. אם כך, אני רוצה להיות הרבה יותר ספציפי
היתה לי שיחה עם שר הכסחון לפני חודש, באנשה

הזדמנות שבשמי את החלונות עם אריק. יש לו בעיה. אני מדבר עכשיו על הרקע

הלאומי. את הצבא המצרי במלחמה הבאה צריך להשמיד. אז הוא שואל: אם נניח
הצבא המצרי חוצה כלילה, אנחנו לא רואים. וזה יכול לקרות מחר. חוצה כלילת
ונערך כל הצבא, לא בצד זה של המים אלא בצד זה של המים. אז הוא שואל אותי:
אנחנו היום יכולים להשמיד אותו? עניתי לו לא.

ידין:

מיד - הכוונה.

ש. גונן:

לא, הכוונה עם המילואים. עניתי לו לא. כי

בשכיל להשמיד את הצבא המצרי צריך לארגן את

הצבא שלנו אחרת. אפשר, צריך לארגן אותו אחרת. אצטמצא אצטמצא עדיין
השריון נשאר הגרעין של שדה הקרב, אין מה לעשות. והסנק הוא מרכיב עיקרי בשריון.

יש טעות בהפיסה שהאמריקנים שוחפים לה. כאשר

מופיע טיל הנ"ט, מתפשים להוסיף לסנק הגנה טכנית. פלטה כזו, פלטה אחרת, הגרמנים

שמו בסוון. הפתרון צריך להיות: כל זמן שהטווח של הטיל לא עולה על הטווח של

הסנק, כאשר הטווח של הטיל (טיל הנ"ט) יעלה על הטווח של הסנק, הסנק יהיה

בצרה כמו האוירון. זה ההבדל ביניהם. כל פמן שהסנק יכול לירות ב-4 ק"מ והטיל

ב-3, הסנק עוד לא בצרה. אבל מה חסר לו? הבעיה שלנו זה לא לתת לחי"ר טילי

נ"ט, אלא לתת לסנקים יחידות, נביד נבמשים על סנקים

ידין:

שישמידו את החי"ר של האויב.

ש. גונן:

בדיוק. עם נשק של מסות. זה ישנו בעולם - וולקניס,

מכונות יריה של רימונים, שיפגעו במסות של החי"ר,

אם נכנס עם יחידות כאלה לפגע, כי מה שקרה לנו זה שפתאום הבעיה זה חי"ר. בסנקים

אין בעיה, אנחנו צריכים רק לשמור על האיכות ולא לרדת, או לעלות עליה, כי הם

לומדים. הבעיה להשמיד את המסות של החי"ר. וזה אפשר לעשות. להחזיר את המרפפות

שיהיו אצא ביחידות הסנקים, לתת יותר ארטילריה. להתארגן אחת. לא לבנות

אוגדה של שתי חטיבות סנקים ואחת פמוכנת, אלא לבנות אוגדה של שלוש חטיבות, שלכל

8626

אחת מהן יש שני גרודי סנקים וגרוד אחד חרמש, על נפגשים, לא על זחלים. אני מצטער שבזלתי זמן.

לסקוב:
יש כאן קטע מהחבר'ה של היסטוריה שהיו אצלך, אני רוצה להבין את החלק השני. אני אקריא לך את החלק הראשון.

הוא כותב ככה: החל משעה 08.20 עברו כוחותינו לתקיפה, כאשר אוגדה 162 התקדמה, הביעה לקו המעוזים והחלה בחילוצם. בראשונה חילצו את מעוז מילנו, ולאחר מכן שלחו כוחות לעבר חזיון, פורקן ומצמד. תוך כדי חילוץ המעוזים נורו לעבר הכת סילי נ. ש רבים מהסוללה. ירי זה גרם לאבודת כוחותינו. בהמשך לחילוץ המעוזים חצו כוחות סיור קטנים של האוגדה את התעלה באיזור פורקן וחזיון. אוגדה 143 קיבלה אף היא אישור לתצות את התעלה בהגבלה של חציה רק במקום שקיים אישור, ולמרחק שלא יעלה על 200 מטר וכחנאי שהאויב לא יבלת התנגדות חזקה. בפועל לא כוצעה החציה.
מה זה צריך להגיד?

ש. גונן:
צריך להכיר את השנים שיטבו שם. הם היו שני בחורים, אחד סא"ל גל וסא"ל שקוף. את שניהם אני מכיר אישית, כי כאשר הייתי ראש מה"ד הם היו שניהם ראשי ענפים במה"ד. נדמה לי שהם עד היום שם.

עיינתי בקטעים מהדו"ח ובקטע הזה נתקלתי. זה דו"ח נוראי. אז התשובה היא פשוטה: מה שהם כתבו לא היה בכלל דומה למה שנאמר, או היה בשטח או בחמ"ל.

לסקוב: זה הכל.

לנרדי: יש לי שאלת אחת. האם בגדה שלנו היה מיקוש באיזה מקום?

ש. גונן: בגדה המזרחית?

לנרדי: כן.

8223

- ש. גונן:** אחת שואל אם המצרים הניחו?
- לנדוי:** לא. אנחנו.
- ש. גונן:** היו צריכים להיות המעוזים ממוקשים מסביב. הם היו צריכים להיות. אני דיברתי עם השבויים יומיים שלשה אחרי שהם חזרו. הייתי כבר מודה אז, מצבי לא היה נוח. הלכתי לדבר איתם לשמוע מה היה. אני מהם הבנתי אז שהמצרים ניגשו למעוזים כאסלף שלא היו מוקשים. אז אני אומר, היו צריכים לחזות. מוקשים מסביב למעוזים. היו מוקשים על החוף שלנו.
- היו"ר אברנט:** היו או לא היו?
- ש. גונן:** היו שדות מוקשים פראיים, לא מסופנים על החוף של האבם, שכאלוף פיקוד התכוונתי לסלק אותם. רציתי לעשות פה דרך בשביל סיור. מוקשים הגנתיים - כי זאת השאלה - לא היו.
- לנדוי:** מדוע לא?
- ש. גונן:** אני לא יכול להשיב עליה.
- לנדוי:** אתה הלא נכנסת לתפקיד מאוחר.
- ש. גונן:** אני נורא מצטער. יש לי גם חילוקי דעות עם הדו"ח החלקי. בחדשיים אי אפשר לעשות יותר ממה שעשיתי.
- אם תרשו לי להגיד אוף דה רקורד: אני חכננתי את הגנת רמת הגולן, כאשר הייתי מפקד אובדה 36. הבאתי את התכנית להראות לכם איך אני מתכנן הגנה. רציתי להסביר לועדה הנכבדה הזאת, שגורלי תלוי בשיפוט דעתה, איך אני מתכנן הגנה. זה לא זה. יכולים להגיד: למה לא עשיתי לא הגעתי לזה.
- לנדוי:** לא הספקת.
- ש. גונן:** הייתי מביע. אני מבקש להראות איך אני מתכנן הגנה. לא עשו זאת. וכאן יש שדות מוקשים, וזו התשובה

לשאלה שלך. פיקוד הצפון אחרי שעזבתי לא אימץ את התכנית.

ידין: אתה מביש את הנושא הזה כמספרך?

ש. גונן: לא. אני רוצה רק להראות איך זה בוצע, יש כאן

תפיסה, השקפת עולם, יש כאן הגנה של קו ראשון

וקו עומק, מפות לחותחי נ.ט, מפות לסנקים, לה"ר

היו"ר אגרנט: באיזה שנה זה היה?

ש. גונן: פברואר 1971.

היו"ר אגרנט: אז היית ראש מת"ד?

ש. גונן: לא, מפקד אוגדה 36.

היו"ר אגרנט: אז תכננת עם מוקשים, אני מכין?

ש. גונן: עם מוקשים, מפות עד דרגה כחה פמס. לקח חצי שנה

לחכנן את זה. הגולן יותר קטן מסיני.

לנדוי: היה הרגיל הזה "אל ברזל", שאתה השתתפת בו.

ש. גונן: אני ניהלתי אותו.

לנדוי: זה היה הרגיל של מבננה בסיני. האם מישהו בתור

אחד הלקחים חשב אז על מיקוש הגנתי?

ש. גונן: זה לא היה הרגיל מבננה. זה היה הרגיל התקפי שיוצא

אחרי יוזמה מצרית. דרך אגב, כאשר מכינים משחק

מלחמה עושים את זה יחד עם אמ"ן מחקר. והם התנגדו לכיבוש של ראשי הגשר שנתנו

במשחק. ושם אגב, הלקח הוא שצריך לצאת מיד להתקפת נגד ואז פצליחיס. ולא היה מזה

לקח שהמצרים יצליחו ויישארו. זה לא ראינו בכלל ב"אל-ברזל".

3225

לנדוי:

גם זאת לא היתה החקפת פתע מצריחה, ביסוד התרגיל
הזה.

ש. גונן:

לא. המערך היה מבויס. היתה התראת. ההנחה
המקובלת על כולם היתה שתגיה התראת קצרה או

מרוכה.

היו"ר אברנט:

אנחנו מודים לך לעת עתה. אחרי הצהרים אנחנו
נשמע אותך על נושא המשמעת.

ידין:

תשאיר את החומר עד אחרי האשים.

ש. גונן:

אני מוכן להשאיר את זה לכמה ימים. זה פשוט
מעניין כמסמך.

הישיבה נעולה.

